

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998

Αφιέρωμα ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΙΕΡΑΡΧΕΣ του χωριού μας παρουσιάζει στο τελευταίο για το 1998 τεύχος η εφημερίδα «Τα Μαγούλιανα». Θρησκευτικούς ποιήματα που χρόνια προσέφεραν καλές υπηρεσίες στην ορθοδοξία. Ιερείς που ενδιαφέρονταν και συμμερίστηκαν τα προβλήματα του ποιμνίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Φιλοξενούμε επίσης συνέντευξη του 68χρονου ιερέα Θεόδωρου Κονδύλη. Ο παπά Θεοδωρής ιερουργεί ανελλιπώς τα τελευταία 22 χρόνια τους μόνιμους κατοίκους του χωριού μας.

Αποφάσισε να ιερωθεί, όπως χαρακτηριστικά λέει, «για να κρατήσει ανοιχτές τις εκκλησίες»

ΣΕΛ. 7-11

Ο **ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΟΣ** μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Θεόφιλος βρέθηκε παραμονή του Δεκαπενταύγουστου, στον πλάτανο. Ο παπά Θεοδωρής Κονδύλης ξενάγησε τον κ. Θεόφιλο στον ναό του Ιωάννου Προδρόμου, όπου ο μητροπολίτης θαύμασε την εξαιρετική αγιογραφική εργασία της πατριώτισσάς μας Νότας Κόλλια

ΣΕΛ. 6

ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΙΚΟ ημερολόγιο 1999. Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν από τις πωλήσεις του συγκεκριμένου ημερολογίου θα δοθούν για την αγιογράφηση του Αν Γιάννη

ΣΕΛ. 16

Πριν η κάληψη λαλήσει

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Κυριακή 11 Οκτωβρίου. Η ώρα της ψήφου, η ώρα των ψηφοφόρων, των πολιτικών και των κομμάτων.

Και σ' αυτό το τεύχος η εφημερίδα μας επιχειρεί να εκμαιεύσει απαντήσεις για τα μελλοντικά σχέδια των υποψηφίων δημάρχων του νεοσύστατου δήμου Βυτίνας.

Η εφημερίδα μας ζήτησε εγγράφως τις απόψεις των υποψηφίων **Κώστα Κουντάνη, Αθανασίου Τρυφωνόπουλου, Γεωργίου Καρπούζου** και **Αθανασίου Κεφάλια**.

ΣΕΛ. 2-3

• Το 1912 μας ταξιδεύει μια επιστολή, που βρέθηκε στο Αρχείο του Αιμίλιου Αλεξόπουλου. Την χρονιά εκείνη ο Ελευθέριος Βενιζέλος διαίρεσε τους 1.000 δήμους της χώρας σε 5.000 κοινότητες. Σήμερα που οι κοινότητες καταργούνται και στη θέση τους συστήνονται δήμοι αξίζει να δούμε πώς υποδέχθηκαν οι συμπατριώτες μας εκείνη την απόφαση

ΣΕΛ. 2

Οι Μαγουλιανίτικες προσδοκίες για μια αξιοπρεπή και ανθρώπινη ζωή παραμονή του 21ου αιώνα σκοντάφτουν, μεταξύ άλλων, στο νερό και στην ΔΕΗ

ΣΕΛ. 5

Ποιός είπε ότι τα παρωχημένα προεκλογικά φυλλάδια δεν κάνουν την δουλειά τους; Οι διαφημιστικές εταιρείες μπορεί να διαδέχονται τους πολιτικάντηδες και τα αραχνιασμένα κοινότοπα συνθήματα να δίνουν τη θέση τους σε καλομελετημένα σποτάκια. Όμως, μια διαφήμιση πάνω στον πλάτανο - σύμβολο του χωριού πιάνει τόπο. Ετσι φαίνεται να σκέφτηκε ο «ευρηματικός» υποψήφιος δήμαρχος Βυτίνας και έσπευσε... για να φτάσει το μήνυμα στον ψηφοφόρο. Το ποιος θα κερδίσει σ' αυτή τη μάχη των εντυπώσεων θα το δούμε την επομένη των εκλογών

ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ

Αργά το βράδυ της Κυριακής 20 Σεπτεμβρίου 1998, τελευταία ημέρα για την κατάθεση στο Πρωτοδικείο των συνδυασμών για τις δημοτικές εκλογές, πληροφορηθήκαμε ότι τελικά τον δήμο Βυτίνας θα διεκδικήσουν οι Γιώργος Καρπούζος και Κώστας Κουντάνης. Τα αναλυτικά ψηφοδέλτια δεν καταφέραμε να τα μάθουμε. Όταν αυτά ανακοινώνονταν επισήμως η εφημερίδα μας ήταν ήδη στο τυπογραφείο. **ΠΟΙΟΙ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΠΟΙΟΝ**

ΣΕΛ. 2

Στη πολιτική του ρεαλισμού

ΟΙ ΕΠΟΧΕΣ βεβαίως, άλλαξαν. Σήμερα πολιτικοί από διαφορετικούς χώρους, όπως ο **Πέτρος Τατούλης** και ο **Αντώνης Ματσίγκος**, μπορούν να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι και να συζητήσουν χωρίς ιδεαλισμούς, ιδεολογικές αγκυλώσεις και, κυρίως, χωρίς μικροκομματικά συμφέροντα.

Στην πολιτική του ρεαλισμού και της κριτικής σκέψης έγινε προσφάτως η συνάντηση

του καλού βουλευτή Αρκαδίας Πέτρου Τατούλη με τον γενικό γραμματέα της Περιφέρειας Πελοποννήσου Αντώνη Ματσίγκο, στα γραφεία της Περιφέρειας στην Τρίπολη.

Το θέμα συζήτησης ήταν το Σανατόριο της Μάνας. Την άκρως ενδιαφέρουσα συνομιλία τους δημοσιεύει σήμερα η εφημερίδα σας, η οποία ήταν παρούσα

ΣΕΛ. 4

Για τη μάχη της ρακέτας

ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΕΣ Γκάληδες σε ντέρμπι προεκλογικό. Φέτος το καλοκαίρι οι δικοί μας μπασκετμπολίστες, σε μία αναμέτρηση για τη μάχη της ρακέτας, έδωσαν ρέστα στην μπασκέτα που φτιάχτηκε στο πρώην Δημοτικό Σχολείο. Ενα όνειρο ζωής έγινε πραγματικότητα

ΣΕΛ. 12

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Την Κυριακή 22 Νοεμβρίου 1998 (11 το πρωί) ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών σας προσκαλεί στη καθιερωμένη επίσημη συνεστίαιση. Η συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στο εξοχικό κέντρο «Ο Ζυγός». Το κέντρο βρίσκεται στο 20 χιλιόμετρο της λεωφόρου Πάρνηθας, Αχαρνές. Τηλ. 24.64.839

Ποιοί κατεβαίνουν με ποιόν

ΜΟΝΟ ΔΥΟ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ θα διεκδικήσουν τον δήμο Βυτίνας. Του ενός ψηφοδέλτιου ηγείται ο **Γιώργος Καρούζος** και του άλλου ο **Κώστας Κουντάνης**.

Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες ο Αθανάσιος Τρυφωνόπουλος αποφάσισε, λίγες ημέρες πριν από την εκλογική αναμέτρηση του Οκτωβρίου, να κατέβει μαζί με τον Γ. Καρούζο. Τον συνδυασμό τους στηρίζει εμμέσως, σύμφωνα πάντα με τις ίδιες πληροφορίες και ο **Αθανάσιος Κεφάλας**, υποψήφιος σύμβουλος του οποίου συμμετάσχει στο ψηφοδέλτιο Καρούζου - Τρυφωνόπουλου.

Το συνδυασμό τους, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, πλαισιώνουν οι **Βαγγέλης Γ. Δουλουγιέρης** (δικηγόρος), **Μαρία Θ. Παπαδημητροπούλου** (πτυχιούχος Παντείου), **Νίκος Τζαβάρας**, **Θανάσης Ιωσήφ Κανελλόπουλος**, **Παναγιώτης Χ. Γόνπκας**, **Ηλίας Καρυώρης**.

Ούτε το επίσημο ψηφοδέλτιο του Κώστα Κουντάνη καταφέραμε να πληροφορηθούμε. Ανεπιβεβαίωτες πληροφο-

ρίες αναφέρουν ότι στο συνδυασμό αυτό συμμετέχουν οι παρακάτω συμπατριώτες μας: **Δημήτρης Βραχνός**, **Γιάννης Ν. Κόλλιας**, **Κυριάκος Κυριακόπουλος**, **Σπύρος Καλόσκακας**, **Γιώργος Λαμπούσης**.

•Ο πρόεδρος της κοινότητας Μαγουλιάνων **Γιάννης Παπακονδύλης** κατεβαίνει υποψήφιος νομαρχιακός σύμβουλος με το ψηφοδέλτιο του **Παντελή Τσιλιβή**. Το ψηφοδέλτιο του κ. Τσιλιβή υποστηρίζεται από ΠΑΣΟΚ και Συνασπισμό.

•Ο υποψήφιος νομάρχης **Παναγιώτης Γιαννόπουλος** υποσχέθηκε ότι θα ενισχύσει οικονομικά την προσπάθεια ολοκλήρωσης των έργων στο δημοτικό σχολείο Μαγουλιάνων.

Δημοτικές Εκλογές 1998

Ε

ν όψει των δημοτικών εκλογών της 11ης Οκτωβρίου 1998 η εφημερίδα «Τα Μαγουλιανά» ζήτησε από υποψήφιους δημάρχους να καταθέσουν γραπτώς τις απόψεις τους σε συγκεκριμένα ερωτήματα.

Υστερα από ενδιαφέρον υποψηφίου, συνέντευξη του οποίου είχαμε και στο προηγούμενο φύλλο, να επανέλθει ενημερώνοντας τους Μαγουλιανίτες ψηφοφόρους μέσα από το έντυπό μας, η διεύθυνση της εφημερίδας έκρινε σκόπιμο να ζητήσει τις απόψεις και άλλων υποψηφίων.

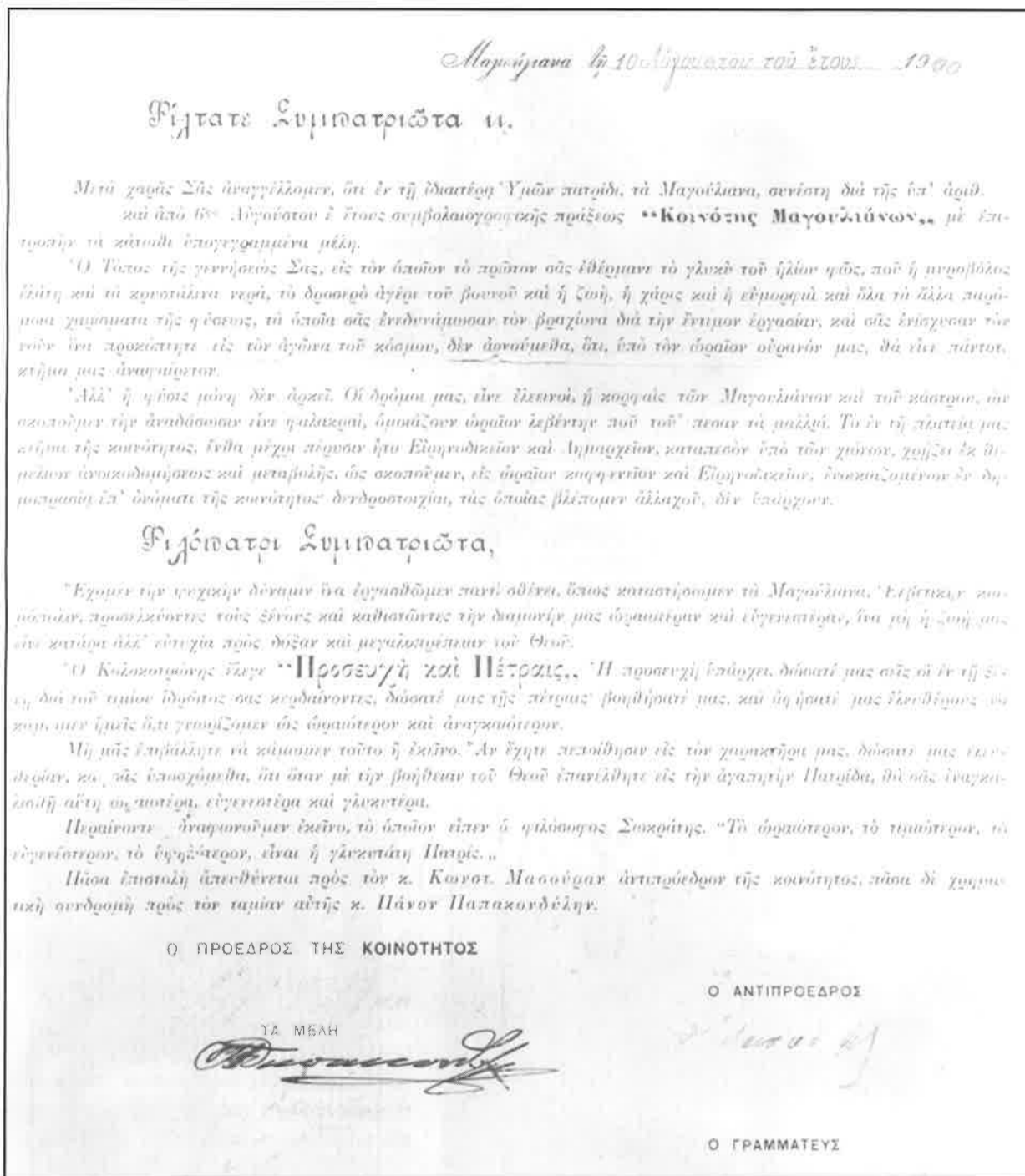
Με φαξ που στάλθηκε στους ενδιαφερόμενους την 18η Αυγούστου 1998 ενημερώθηκαν οι υποψήφιοι ότι θα τους διατεθεί ικανός χώρος να απευθυνθούν στους Μαγουλιανίτες ψηφοφόρους, μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας μας.

Στο φαξ απάντησαν γραπτώς οι πρόεδροι των κοινοτήτων **Καμενίσσας** και **Νυμφρασίας** **Αθανάσιος Τρυφωνόπουλος** και **Αθανάσιος Κεφάλας**, αντίστοιχα. Ο πρόεδρος της κοινότητας Βυτίνας **Κωνσταντίνος Κουντάνης** έκρινε σκόπιμο να μην απευθυνθεί σ' αυτή τη φάση στους Μαγουλιανίτες ψηφοφόρους, ενώ ο πρώην πρόεδρος Βυτίνας **Γεώργιος Καρούζος** δεν απάντησε στις ερωτήσεις που του τέθηκαν, στέλνει όμως σύντομα μήνυμα.

Τα ερωτήματα

Από τους υποψηφίους ζητήθηκε, λόγω περιορισμένου χώρου, να διατυπώσουν συγκεκριμένες προτάσεις και προγράμματα για τα Μαγουλιανά. Όπως, τι θα κάνουν για:

- α. Να αντιμετωπιστούν οι αυξημένες ανάγκες υδροδότησης και ηλεκτροδότησης της κοινότητας.
 - β. Τη διαμόρφωση της πλατείας της Παναγίας, ώστε να αναδειχθεί ακόμη περισσότερο το αξιόλογο ξυλόγλυπτο τέμπλο.
 - γ. Το Ξενία Μαγουλιάνων, ώστε ν' αναπτυχθεί και ν' ασχολήσει περισσότερους Μαγουλιανίτες.
 - δ. Το Σανατόριο της Μάνας, ώστε να σταματήσει η εγκατάλειψη και η λεηλασία.
 - ε. Την απομάκρυνση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας και του τηλεοπτικού αναμεταδότη από τον Αη Γεώργη.
 - στ. Την υγειονομική ταφή των σκουπιδιών της κοινότητας.
- Επίσης, ζητήθηκε από τους Μαγουλιανίτες που θα πάρουν μέρος στους συνδυασμούς τους, να διατυπώσουν σκέψεις για:
- i. την απομάκρυνση του νεκροταφείου,
 - ii. τη συντήρηση του δημοτικού σχολείου Μαγουλιάνων και
 - iii. τον «Άγιο Ανδρέα».

Μια κριτική ματιά προς τα πίσω είναι όχι απλώς απαραίτητη, αλλά επιβαλλόμενη, ακόμη και για μια ταπεινή τοπική εφημερίδα όπως τη δική μας, που πασχίζει κάθε ημέρα και ώρα να καταγράψει κάποιες πτυχές μιας καθημερινότητας. Της δικής μας πραγματικότητας.

Το παραπάνω κείμενο - επιστολή αναρτήθηκε μάλλον στον πλάτανο της πλατείας του χωριού μας, το 1913. Την προηγούμενη χρονιά ο Ελευθέριος Βενιζέλος διαίρεσε τους 1.000, τότε, δήμους σε 5.000 κοινότητες. Σήμερα, που ακολουθείται η αντίστροφη πορεία αξίζει το κόπο να δούμε πώς οι Μαγουλιανίτες υποδέχτηκαν την κατάργηση του δήμου Μυλάοντα, με πρωτεύουσα το χωριό μας και τη σύσταση της κοινότητας Μαγουλιάνων.

Η νέα διοικητική οντότητα «Κοινότητα», όπως μάς πληροφορεί η επιστολή εκείνη, χαιρετίστηκε τότε με ικανοποίηση.

“Ο Τόπος της γεννήσεώς Σας... θα είναι πάντοτε κτήμας αναφαίρετον”, διαβάζουμε στην δεύτερη παράγραφο. (Σημείωση: Λές και ο δήμος Αργυρού, αργότερα Μυλάοντος, στέρπησε του Μαγουλιανίτες το συγκεκριμένο δικαίωμα).

Στην τρίτη παράγραφο, μεταξύ άλλων, πληροφορούμαστε ότι “η κορφαί των Μαγουλιάνων και του κάστρου, ων σκοπούμε την αναδάσωση είνε φαλακροί...”. (Σημείωση: Σήμερα, ύστερα από 85 χρόνια κοινοτικής αρχής ποιός θυμάται εκείνο το αίτημα - υπόσχεση;).

Σε άλλο σημείο της επιστολής διαβάζουμε: “Μή μάς επιβάλλετε να κάμωμεν τούτε ή εκείνο. Αν έχητε πεποίθησιν εις τον χαρακτήρα μας, δώσατέ μας ελευθερίαν, και σας υποσχομέθα, ότι όταν με την βοήθεια του Θεού επανέλθητε εις την αγαπητήν Πατρίδα, θά σάς εναγκαλισθή αύτη ωραιότερα και γλυκυτέρα”.

Για την αποφυγή παρεξηγήσεων: Προς Θεού, δεν διεκδικούμε ούτε το αλάθητο ούτε το προνόμιο του μοναδικού, του ασυμβίβαστου και πάει λέγοντας. Μια μικρή συμβολή διεκδικούμε στην κατανόηση και την ερμηνεία των όσων συμβαίνουν γύρω μας. Αυτή θέλαμε και θέλουμε να είναι η μικρή συμβολή της εφημερίδας μας. Σήμερα, που η κοινότητα καταργείται εκτιμούμε ότι αξίζει τον κόπο η δημοσίευση του συγκεκριμένου εγγράφου.

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ
3ος ΟΡΟΦΟΣ- ΤΗΛ. 5230 669

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΙΤΣΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ Β. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Δ. ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΙΤΣΑΣ
ΠΑΝΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΝΙΚΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΛ.: 093 662831 - 7263 510

Τι θα κάνουμε αν μας ψηφίσετε

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος της κοινότητας Καμενίτσας

Τι θα κάνετε για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών υδροδότησης και ηλεκτροδότησης της κοινότητας κατά τους καλοκαιρινούς μήνες;

Η περιοχή του νέου δήμου Βυτίνας -όπως όλοι γνωρίζουμε- ποτίζει σχεδόν τη μισή Αρκαδία χωρίς να παίρνει ούτε μία δραχμή, χωρίς να έχει γίνει για την παραχώρηση καμία υποδομή. Η λύση για μένα, αν εκλεγεί ο συνδυασμός μας, είναι να εξασφαλίσουμε για το νέο δήμο τα αναγκαία πόσιμα ύδατα, ακόμη και στην αιχμή της κατανάλωσης και οι περισσευούμενες ποσότητες νερού να παραχωρηθούν στους υπόλοιπους δήμους.

Τι θα κάνετε για τη διαμόρφωση της πλατείας του Ιερού ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ώστε να αναδειχθεί ακόμη περισσότερο το αξιόλογο ξυλόγλυπτο τέμπλο;

Πρώτα πρέπει να προχωρήσουμε στη συντήρηση του ξυλόγλυπτου τέμπλου και κατόπιν να παρέμβουμε στο προαύλιο. Ηδη έχω έρθει σε επικοινωνία με φορείς του υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ και έχουμε πάρει την υπόσχεση ότι θα ελιχορηγηθεί η ανάπλαση και ο εξωραϊσμός του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Τι ενέργειες θα κάνετε για το Ξενία Μαγουλιάνων ώστε ν' αναπτυχθεί και ν'

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ

Πρόεδρος της κοινότητας Νυμφασίας

Τι θα κάνετε για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών υδροδότησης και ηλεκτροδότησης της κοινότητας κατά τους καλοκαιρινούς μήνες;

Κατ' αρχήν θα γίνει έλεγχος του δικτύου από ειδικούς μηχανικούς. Εφόσον δεν έχει πρόβλημα θα γίνει ευρεία σύσκεψη με τους φορείς των Μαγουλιάνων (Συλλόγους, Τοπικό Συμβούλιο) για την αντιμετώπιση του προβλήματος, ώστε να υπάρξει άμεση λύση.

Τι θα κάνετε για τη διαμόρφωση της πλατείας του Ιερού ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ώστε να αναδειχθεί ακόμη περισσότερο το αξιόλογο ξυλόγλυπτο τέμπλο;

Πράγματι, σε επίσκεψή μου στην Παναγία θαύμασα το ξυλόγλυπτο τέμπλο. Ομως διαπίστωσα ότι ο περιβάλλον της εκκλησίας χώρος δεν είναι ό,τι το καλύτερο. Οποσδήποτε χρειάζεται διαμόρφωση η εκεί πλατεία και η πρόσβαση προς την εκκλησία, ώστε να αναδειχθεί το αξιόλογο αυτό έργο.

Τι ενέργειες θα κάνετε για το Ξενία Μαγουλιάνων ώστε ν' αναπτυχθεί και ν' απασχολήσει περισσότερους Μαγουλιανίτες;

Το ζήτημα αυτό εντάσσεται στην γενικότερη πολιτική του ΕΟΤ για όλα τα Ξενία της χώρας και συνεπώς εκφεύγει της αρμοδιότητας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τι θα κάνετε για το Σανατόριο της Μάνας ώστε να σταματήσει η εγκατάλειψη;

απασχολήσει περισσότερους Μαγουλιανίτες;

Το Ξενία των Μαγουλιάνων για ν' αναπτυχθεί και να γίνει βιώσιμο πρέπει ν' ανακαινιστεί και να επεκταθεί, τουλάχιστον στον αριθμό των 50 δωματίων. Πρέπει να μεταβιβαστεί ή ενοικιαστεί σε ιδιώτες.

Τι θα κάνετε για το Σανατόριο της Μάνας ώστε να σταματήσει η εγκατάλειψη;

Ηδη η περιφέρεια Πελοποννήσου εκπονεί μελέτη για τη σωστή ανάπτυξη και εκμετάλλευση του Σανατορίου.

Θα προχωρήσετε στην απομάκρυνση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας και του τηλεοπτικού αναμεταδότη από τον Αη Γεώργη;

Δεν γνωρίζω ποιες συμφωνίες έχουν γίνει μεταξύ Κοινότητας και της εταιρίας κινητής τηλεφωνίας, όσο αφορά τον αναμεταδότη νομίζω ότι προσφέρουν ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες απασχόληση και ενημέρωση στους συμπολίτες μας.

Εάν εκλεγεί ο συνδυασμός μας θα προσπαθούμε διαρκώς να πιέζουμε για αντιπαροχές χρήσης και μέχρι σημείου αποχώρησης, γιατί πιστεύουμε ότι σύντομα θα υπάρξουν εναλλακτικές λύσεις (όπως, κινητή τηλεφωνία μέσω δορυφόρου).

Για την υγειονομική ταφή των σκουπι-

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ της εφημερίδας "Τα Μαγούλιανα" αποφάσισε να δημοσιεύσει τη συνέντευξη του Αθ. Κεφάλου, αν και δεν θα διεκδικήσει το δήμο Βυτίνας, γιατί απάντησε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα τα ερωτήματα που του τέθηκαν. Μάλιστα, απέφυγε κάθε υπερβολή προς άγναν ψηφίων. Διαβάζοντας τη συνέντευξή του, θα διαπιστώσει ο αναγνώστης ότι απέφυγε τις μεγαλόστομες υποσχέσεις.

Θεωρούμε το συγκεκριμένο θέμα από τα πρωτεύοντα, που θα μας απασχολήσουν μετά την ανάληψη των καθηκόντων μας. Θα προτείνω στο Δημοτικό συμβούλιο την σύσταση ειδικής επιτροπής η οποία θα ασχοληθεί αποκλειστικά με το θέμα αυτό. Είμαι βέβαιος ότι οι προτάσεις που θα εισηγηθεί θα δώσουν ένα οριστικό τέλος σ' αυτό το ζήτημα.

Ελπίζω ότι θα μπορέσει να μπει σε κάποιο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε για αθλητικό κέντρο είτε για παιδικές κατασκηνώσεις κ.τ.λ.

Πάντως, είναι γεγονός ότι πολλά μεγαλόστομα έχουν λεχθεί για το Σανατόριο τόσο από πολιτικούς όσο από παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αποτέλεσμα όμως μέχρι σήμερα δεν είδαμε. Προτιμώ να είμαι φειδωλός στις δηλώσεις για το θέμα αυτό και αντίθετα αποτελεσματικός επί τις ουσίας του θέματος.

Θα προχωρήσετε στην απομάκρυνση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας και του τηλεοπτικού αναμεταδότη από τον Αη Γεώργη;

Επειδή βασικός άξονας της πολιτικής μας είναι η άνοδος του βιοτικού επιπέδου των δημοτών μας, η οποία είναι άρρηκτα συνυφασμένη με τη ποιότητα ζωής στην ορεινή επαρχία μας, θεωρούμε ότι τόσο η κεραία όσο και ο αναμεταδότης της συντελούν τα μέγιστα στον τομέα αυτό, αφού το καθένα στον τομέα του βγάζει από την απομόνωση τα ξεχασμένα χωριά μας.

Μην ξεχνάμε ότι όλα τα σπίτια σήμερα έχουν τηλεόραση κι όλοι διαθέτουν κινητό τηλέφωνο.

διών της κοινότητας Μαγουλιάνων, τι θα κάνετε;

Στο πρόγραμμά μας για την ανάπτυξη του νέου δήμου, στα πλαίσια του σχεδίου πόλης, συμπεριλαμβάνονται: Σχέδιο ΧΥΤΑ (Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμάτων), Βιολογικού καθαρισμού, Διαχείρισης περιβάλλοντος και φυσικών πόρων.

Όσο αφορά την απομάκρυνση του νεκροταφείου, τη συντήρηση του δημοτικού σχολείου Μαγουλιάνων και τον "Άγιο Ανδρέα", ο κ. Τρυφωνόπουλος απάντησε:

Σε συνεργασία με τους συνεργάτες μου και τους υποψηφίους συμβούλους από το Μαγούλιανα, όσον αφορά:

i. Το νεκροταφείο: Είναι αναγκαίο να μεταφερθεί έξω από τον οικισμό επειδή έχει επέλθει κορεσμός λόγω του μικρού χώρου.

ii. Το δημοτικό σχολείο: Θα αναπλαστεί και θα χρησιμοποιηθεί για λαογραφικό μουσείο, βιβλιοθήκη κι αίθουσα συναντήσεων νεολαίας και συμπολιτών. Με την ενεργή συμμετοχή του Συλλόγου, ο οποίος θα παίξει καθοριστικό ρόλο στα πολιτιστικά και πολιτισμικά.

iii. Τέλος, ο Άγιος Ανδρέας: Νομίζω ότι ενδεκνυται με ολοκληρωμένη παρέμβαση: να χρησιμοποιηθεί για ξενώνας, που τόσο ανάγκη έχει η περιοχή.

Πώς λοιπόν, και για ποιο λόγο άλλωστε να στερηθούν οι δημότες από αυτές τις στοιχειώδεις για σήμερα ανέσεις; Μην ξεχνάμε εξ άλλου ότι τα περασμένα Χριστούγεννα για αρκετό μεγάλο διάστημα τα Μαγούλιανα δεν είχαν τηλέφωνο.

Για την υγειονομική ταφή των σκουπιδιών της κοινότητας Μαγουλιάνων, τι θα κάνετε;

Είναι στην πρόθεσή μας να ιδρυθεί δημοτική υπηρεσία καθαριότητας για τη συλλογή και απόρριψη των απορριμάτων όλων των κοινοτήτων σε ενιαίο χώρο που θα αποφασιστεί από το δημοτικό συμβούλιο και θα γίνει η υγειονομική ταφή τους.

Όσο αφορά την απομάκρυνση του νεκροταφείου, τη συντήρηση του δημοτικού σχολείου Μαγουλιάνων και τον "Άγιο Ανδρέα", ο κ. Κεφάλου απάντησε ότι Μαγουλιανίτες του συνδυασμού του αφού συσκέφτηκαν προχώρησαν στις παρακάτω διαπιστώσεις: Και τα τρία αυτά θέματα είναι μείζονος σημασίας για τα Μαγούλιανα. Επειδή όμως θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς προς τους δημότες σημειώνουμε ότι δεν έχουμε προς το παρόν κατασταλαγμένη άποψη. Και τούτο γιατί κάτι τέτοιο θα ενέχει τον κίνδυνο της πρόχειρης και επιπόλαιης αντιμετώπισης ενός τόσο σοβαρού θέματος.

Όμως το τοπικό συμβούλιο επιφυλάσσεται να καταθέσει τις προτάσεις του στο Δημοτικό Συμβούλιο για τα θέματα αυτά αφού συναποφασίσει για τα ζητήματα αυτά με τους Μαγουλιανίτες σε Γενική Συνέλευση.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΟΣ

Πρώην πρόεδρος της κοινότητας Βυτίνας

«Για το συνδυασμό μας το σπρίντ είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας». Η φράση αυτή του πρώην προέδρου της κοινότητας Βυτίνας δίνει το στίγμα της δικής του παρέμβασης για το νεοσύστατο δήμο. Στόχος μας, αναφέρει στην εφημερίδα «Τα Μαγούλιανα», είναι η αναμόρφωση της «βιτρίνας» του νέου δήμου με έργα που θα αναδείξουν την ιστορική και οικονομική του ταυτότητα. Έργα ουσίας, ώστε να κρατηθεί ο κόσμος στον τόπο του.

«Είμαι διατεθειμένος να παραπητώ, αν δεν τα καταφέρω», δηλώνει και εκτιμά ότι οι ασπιρίνες δοκιμάστηκαν και δεν απέδωσαν. Εκείνο που χρειάζεται ο τόπος είναι να μπει σε πορεία εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης.

Γενικώς και ομοίως

Γολγοθάς

Ξέρετε ποιος ήταν ο Γολγοθάς των υποψηφίων όλο το καλοκαίρι, εν όψει των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών του Οκτωβρίου; Να βρουν μέλη για να κατεβάσουν συνδυασμό. Σαν σύγχρονοι Διογένηδες έψαχναν... Έψαχναν και δεν έβρισκαν. «Θα ήμουνα ευχαριστημένος ακόμη και από έναν "μέτριο" συνδυασμό», μας εξηγούσε με παράπονο ένας από τους υποψηφίους.

Κακίες και άλλα σχετικά

i. Προς υποψήφιο δήμαρχο: Καλή είναι η ρητορεία για μια πετυχημένη προεκλογική εκστρατεία. Όμως, δεν αρκεί για να εξασφαλίσει μια θέση στο δημοκρατικό θώκο; ii. Ο υποψήφιος κατά τη διάρκεια της καμπάνιας του καλό είναι να μην αναφέρετε στους συνοψήφίους αντιπάλους τους, συμβουλευτούν όσοι ασχολούνται με την επικοινωνία (Πηγή: National Communication). Αυτοί κάτι θα ξέρουν.

iii. Η εφημερίδα μας και στα δύο προεκλογικά φύλλα απέφυγε να δημοσιεύσει τις «κακιούλες» που εκτόξευε ο ένας υποψήφιος εναντίον του άλλου και εστίασε την προσοχή στο πρόγραμμα των υποψηφίων. Κουράγιο! Εκλογές είναι, θα περάσουν...

iv. Τώρα, επειδή η θέση του δημάρχου είναι μία επόμενο είναι κάποιοι να μην εκλεγούν. Δεν χρειάζεται απογοήτευση, άλλωστε σε τελική ανάλυση το δημοκρατικό «της μόδας» έγινε τελευταία. Και, όπως κάθε μόδα, έχει διάρκεια ζωής περιορισμένη.

Μυλάων

Με τέσσερις -στην πραγματικότητα τρεις- συνεντεύξεις υποψηφίων δημάρχων, κυκλοφόρησε το δεύτερο φύλλο της εφημερίδας «Μυλάων» (Αύγουστος 1998). Την εφημερίδα (4 σελίδες μικρού σχήματος) εκδίδει ο Ι. Μπέττας. Είναι μηνιαία, αφιερωμένη στα προβλήματα, στα συμφέροντα, στην τουριστική προβολή, στη διατήρηση της ιστορίας και λαογραφίας του νέου δήμου Βυτίνας.

Στο Λονδίνο με το Σανατόριο

Ραντεβού: Σημαντικό

Ημερομηνία: Παρασκευή 4 Σεπτεμβρίου 1998

Ωρα: 1 το μεσημέρι

Τόπος: Περιφέρεια Πελοποννήσου

Ο βουλευτής Αρκαδίας Πέτρος Τατούλης την Παρασκευή 4 Σεπτεμβρίου 1998 είχε κλείσει ραντεβού με τον γενικό γραμματέα της Περιφέρειας Πελοποννήσου Αντώνη Μασιόγκο. Ο βουλευτής θα συζητούσε με τον περιφερειάρχη το θέμα του Σανατορίου της Μάνας.

Στη συνάντηση ο κ. Τατούλης ζήτησε και παραβρέθηκε ο Σύλλογος Μαγουλιανιτών και η εφημερίδα μας. Η συζήτηση ήταν άκρως ενδιαφέρουσα.

Μασιόγκος: Πέτρο, για να γίνει μια καλή παρέμβαση εκεί χρειάζονται περίπου 4 δισεκατομμύρια δραχμές. Να φτιάξεις κάτι που να προσελκύσει...

Και, όταν μιλάμε για επενδύσεις και ευκαιρίες δεν αναφερόμαστε σε διάφορες λύσεις που κατά καιρούς προτείνονται για αξιοποίηση του Σανατορίου της Μάνας από το Δημόσιο. Όλες αυτές οι λύσεις δεν είναι βιώσιμες και έχουν προβλήματα οικονομικά.

Στόχος μας είναι να προσελκύσουμε κάποιους επενδυτές που θα μπορέσουν να το αξιοποιήσουν, είτε πουλώντας το είτε νοικιάζοντας το μακροχρόνια.

Τατούλης: Κύριε γενικέ, το κτίριο ανήκει στο ψυχιατρείο...

Μασιόγκος: Εχω συζητήσει το θέμα με τον υπουργό Υγείας Κώστα Γεφύρα και όλοι συμφωνούν σ' αυτή την κατεύθυνση. Η Περιφέρεια έχει συντάξει ένα Ενημερωτικό.

Στο Ενημερωτικό διαβάζουμε: *Ο χώρος ανήκει στο Ψυχιατρείο Τρίπολης, η διοίκηση του οποίου έχει τη βούληση να το παραχωρήσει με μακροχρόνια σύμβαση μίσθωσης (20 - 30 έτη) έναντι ετησίου μισθίου. Περαιτέρω ανάγκη για επί πλέον περιβάλλοντα χώρο θα μπορούσε να*

αντιμετωπιστεί.

Μασιόγκος: Εμείς, από πλευράς δημοσίου είμαστε διατεθειμένοι να βοηθήσουμε σε ό,τι χρειαστεί. Θα κάνουμε ένα δρόμο, μια παρέμβαση στην ευρύτερη περιοχή. Θα εντάξουμε ό,τι έργο χρειαστεί σ' ένα από τα πρόγραμμα που έχουμε τώρα, ή στο επόμενο πρόγραμμα...

Το Ενημερωτικό για τη "Δημιουργία Κέντρου Εναλλακτικών Μορφών Τουρισμού στην Κεντρική Αρκαδία", δόθηκε στο υπουργό Εθνικής Οικονομίας Γιάννο Παπαντωνίου όταν ο τελευταίος πήγε στο Λονδίνο, σε συνάντηση επιχειρηματιών όπου έγινε μια παρουσίαση ευκαιριών για την Ελληνική οικονομία.

Την διαδικασία προσέλκυσης ξένων επενδυτών σ' αυτή τη φάση ανέλαβε το Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων (ΕΛΚΕ) το οποίο, όπως υπογραμμίζει ο κ. Μασιόγκος, «έχει επαφές με Ελληνες και ξένους επιχειρηματίες που αναζητούν οικονομικές επενδυτικές ευκαιρίες στην Ελλάδα και αναμένουμε κάποια προώθηση».

Όμως, οι προσπάθειες, που έχουν στόχο να προσελκύσουν επενδύσεις και να διευκολύνουν την ανάπτυξη της περιοχής, αναφέρει ο κ. Μασιόγκος, «δεν σταματούν εδώ. Εχω κάνει και κάποιες προσωπικές προτάσεις σε ξενοδόχους-

επιχειρηματίες, που γνωρίζω και μπορώ να σας πω ότι το σκέπτονται».

Η αγορά στην οποία απευθύνεται η μονάδα είναι και η Ελληνική. Μεταξύ των δυνατών ανταγωνιστικών στοιχείων που θα διαθέτει είναι η έλλειψη σύγχρονων συνεδριακών κέντρων μεσαίου μεγέθους στην Πελοπόννησο, η έλλειψη αθλητικών κέντρων σε ορεινούς χώρους σε Πανελλήνια κλίμακα.

Ερώτηση: Υπήρξε κάτι θετικό από την παρουσίαση του Σχεδίου σε ξένους επιχειρηματίες, στο Λονδίνο;

Μασιόγκος: Δεν έχουμε ακόμη κάτι συγκεκριμένο. Πιστεύω όμως ότι πρέπει να στραφούμε προς αυτή την κατεύθυνση. Σκοπός της Περιφέρειας είναι ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα παρέμβασης Μαινάου - Γορτυνία που θα δώσει άλλες δυνατότητες. Μια ολοκληρωμένη παρέμβαση όπου να υπάρχει σ' αυτό το σχεδιασμός και το Σανατόριο της Μάνας και όποιος ιδιώτης το πάρει να μην πάρει την κλασική τυπική ενίσχυση.

Τατούλης: Κύριε γενικέ, πιστεύω ότι αν το Σανατόριο της Μάνας μπει στο πακέτο που είναι και η αξιοποίηση του χιονοδρομικού κέντρου της Οστρακίνας θα έχει πολύ πιο δελεαστική πορεία.

Μασιόγκος: Αν δεν προκύψει ενδιαφέρον μέσα από το προτενόμενο σχήμα επένδυσης του Ελληνικού Κέντρου Επενδύσεων θα εξεταστεί η δυνατότητα ένταξης σε κάποιο άλλο πρόγραμμα, σε μια συνολική...

Τατούλης: Μπορούμε να "ξεναξεστάσουμε" το θέμα με δική σας προσωπική παρέμβαση;

Μασιόγκος: Πέτρο, θα κάνω ξανά μια επιστολή στο ΕΛΚΕ. Ίσως, ενδιαφέρον να είχε και μια πρόταση σε Ελληνες επιχειρηματίες να το αξιοποιήσουν ως αθλητικό κέντρο. Αυτό θα ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία.

Πρέπει να δοθεί σε κάποιον σοβαρό επιχειρηματία που να έχει ενδιαφέρον, αλλά και συμφέρον για μια τέτοια επένδυση. Παραδείγματος χάριν σε έναν Κόκκαλη ή Βαρδινογιάννη... Σήμερα οι μεγάλες Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρείες (ΠΑΕ) χρειάζονται κέντρα προπόνησης

για τους αθλητές σε μεγάλα υψόμετρα.

Πάντως, γενικότερα είναι μια καλή επένδυση. Στα πλεονεκτήματα της πρότασης ανέγερσης μεγάλου ξενοδοχειακού συγκροτήματος είναι η υπάρχουσα κτιριακή υποδομή, το ειδυλλιακό τοπίο που βρίσκεται σε υψόμετρο 1.200 μ., ότι απέχει μόλις 10 χιλιόμετρα από τη Βυτίνα, 50 από την Τρίπολη, ενώ σε απόσταση 80 χλμ δυτικότερα βρίσκεται η Αρχαία Ολυμπία. Η απόσταση σήμερα μικρή και από την Αθήνα. Μπορεί να έρθει από την Παρασκευή για να ξεκουραστεί και να περάσει όμορφα ο επιχειρηματίας...

Ερώτηση: Συνήθως επαφές, όπως αυτή που πρόσφατα έκανε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας Γιάννος Παπαντωνίου στο Λονδίνο, αποδίδουν;

Μασιόγκος: Το θέμα του Σανατορίου της Μάνας στο Λονδίνο τέθηκε μαζί με άλλες προτάσεις. Μαζί με ένα πακέτο προτάσεων. Ο υπουργός σε τέτοιου είδους συναντήσεις δεν έχει τη δυνατότητα να κατευθύνει το ακροατήριο ή τους καλεσμένους σε μια συγκεκριμένη πρόταση. Αυτό που είναι πολύ σημαντικό είναι ότι βγήκε προς τα έξω, παρουσιάστηκε και συζητήθηκε

Ερώτηση: Πότε έγινε αυτή η παρουσίαση στο Λονδίνο;

Μασιόγκος: Πριν από τέσσερις μήνες. Τώρα, στο τέλος του Οκτωβρίου, ο κ. υπουργός θα ξαναπαρουσιάσει την πρόταση του ΕΛΚΕ στην Αμερική. Είναι καλεσμένος του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου. Τη προσεχή διεθνή επενδυτική συνάντηση κάνουν Τράπεζες.

Ερώτηση: Το Ψυχιατρείο Τρίπολης στέκεται, λόγω ιδιοκτησιακού καθεστώτος, εμπόδιο στην αξιοποίηση;

Μασιόγκος: Το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Τρίπολης το πουλάει ή το παραχωρεί με μακροχρόνια σύμβαση.

Στο προτεινόμενο σχέδιο επένδυσης του ΕΛΚΕ αναφέρεται ότι «ο επενδυτής θα συστήσει ΑΕ και θα επιχειρήσει να εξαλείψει το μειονέκτημα του ιδιοκτησιακού καθεστώτος επιπυγχάνοντας μακροχρόνια σύμβαση μίσθωσης από τον ιδιοκτήτη».

Τατούλης: Εγώ θα έλεγα να διατηρηθεί η σχέση της ορισμένης ιδιοκτησίας και να παραχωρηθεί η χρήση, ας πούμε για 99 χρόνια.

Μασιόγκος: Από 30 χρόνια και πάνω. Μιλάμε για μακροχρόνια σύμβαση μίσθωσης.

Ο περιφερειάρχης εκτιμά ότι το Σανατόριο της Μάνας μπορεί να αξιοποιηθεί και ως απλό ξενοδοχειακό συγκρότημα. «Πηγαίνετε να βρείτε δωμάτιο ένα σαββατοκύριακο στη Βυτίνα ακόμη και τη χειμερινή περίοδο», λέει και προσθέτει: *Το όραμα μου είναι να αναπτύξουμε σωστά και προγραμματισμένα τον άξονα Βυτίνα - Στεμνίστα - Δημητσάνα - Λαγκάδια, να τον αναπτύξουμε σωστά και προγραμματισμένα και να προσελκύσουμε κόσμο.*

Τατούλης: Μέσω του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, αλλά και μέσω του ΕΛΚΕ μήπως πρέπει να το κατευθύνουμε πάλι; Συγκεκριμένα, να κάνουμε ένα καλό σημείωμα προς την Ένωση Ξενοδόχων, προς την ΕΠΑΕ και όλους αυτούς που δραστηριοποιούνται οικονομικά πάνω σε παρουσίαση υπηρεσιών ξενοδοχειακής ή αθλητικής;

Μασιόγκος: Αυτό το κτίριο θα είναι και κράτης μετά. Θα δημιουργήσει και άλλες υποδομές σε ολόκληρη την περιοχή. Ο Παρνασσός δεν έχει κάτι καλύτερο.

Οι διακοπές μας άηλαξαν τα φώτα...

Αξέχαστα τα Αυγουσιτιάτικα βράδια κάτω από τον πλάτανο. Όμως, γιατί άραγε να λένε ότι, συνήθως εμείς οι κάτοικοι των αστικών περιοχών, καλοκαιρινοί επισκέπτες της ελληνικής υπαίθρου και χειμερινοί νοσταλγοί της, όταν επιστρέφουμε στις απάνθρωπες πόλεις μας, φροντίζουμε να κρατάμε στο νου μας την καλοκαιρινή ειδυλλιακή εικόνα του χωριού και να ξεχνάμε τα προβλήματα;

Οι μίνι διακοπές της ηλεκτροδότησης ή της τηλεφωνικής επικοινωνίας αποτελεί για τους υπεύθυνους (ή αρμόδιους) αυτονόπη συνέπεια του πρώτου χιονιού ή μιας δυνατής βροχής. Στον οικισμό μας, όπως και στα περισσότερα ορεινά και ημιορεινά χωριά, το επίπεδο των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας είναι επεικώς απαράδεκτο.

Η ηλεκτροδότηση αντιμετωπίζεται από τους διοικούντες ως θερινή πολυτέλεια. Λάθος. Και το καλοκαίρι υπάρχουν προβλήματα με την ηλεκτροδότηση. Η δικαιολογία μόνο αλλάζει: Το χειμώνα τρεμοσβήνει το γερασμένο δίκτυο της ΔΕΗ λόγω κακοκαιρίας, ενώ το Δεκαπενταύγουστο παρουσιάζεται το πρόβλημα της τάσης του ρεύματος να πέφτει αρκετές φορές λόγω κοσμοπλημμύρας.

Συμπατριώτες μας, το καλοκαίρι που πέρασε αναρωπιόνταν: Τι να σου κάνει η ΔΕΗ; Όταν το 1961 έφτανε στο χωριό μας το ηλεκτρικό κάθε σπίτι είχε ανάγκη από μια κοινή λάμπα, σήμερα κάθε σπίτι διαθέτει αρκετές ηλεκτρικές συσκευ-

ές. Συμφωνούμε. Είναι όμως δυνατή διαβίωση χωρίς ηλεκτρικό, παραμονή του 21ου αιώνα ή η ηλεκτροδότηση της χώρας να βρίσκεται στο έλεος των καιρικών συνθηκών; Να αδυνατεί να εκπληρώσει το ρόλο της μόλις το πρώτο χιόνι, η βροχή και ο αέρας κάνουν την εμφάνισή τους και άλλοτε... από την έλλειψη βροχής;

Οι καιρικές συνθήκες φαίνεται ότι αποτελούν ένα καλό λόγο για να βυθιζόμαστε στο σκοτάδι.

Κατά τα λοιπά, πληρώσαμε για να έχουμε ηλεκτρικό. Και η ειρωνεία; Στην Αρκαδία καταγράφουμε ως μεγάλη βιομηχανία μόνο τις 4 μονάδες του ηλεκτροπαραγωγικού σταθμού της ΔΕΗ στη Μεγαλόπολη που λειτουργούν με τα κοιτάσματα λιγνίτη της περιοχής, στις

οποίες εργάζονται περίπου 4.000 άτομα...

Κατά τα λοιπά, ούτε λέξη για την απουσία σχεδιασμού και εφαρμογής μιας πολιτικής ανάπτυξης που να εξασφαλίζει τα αυτονόπη, την ηλεκτροδότηση και την ύδρευση. Για ένα επαρκές βιοτικό επίπεδο.

Αργεί η πλήρης ένταξη μας στον πολιτισμό της ηλεκτροδότησης. Οι Μαγουλιανίτικες προσδοκίες για μια αξιοπρεπή και ανθρώπινη ζωή παραμονή του 21ου αιώνα σκοντάφτουν, μεταξύ άλλων, και στην ΔΕΗ

...Και οι βρύσες στέρεψαν

Η κοσμοσυρροή που κάθε χρόνο στις 15 Αυγούστου παρατηρείται στο χωριό μας συνήθως δημιουργεί την αίσθηση ότι τα πάντα γύρω μας χαμογελούν. Η διάθεση όλων παρουσιάζεται σαφώς βελτιωμένη, μέχρι να παρουσιαστούν τα γνωστά προβλήματα που ακολουθούν τη κοσμοσυρροή με προεξέχον την ύδρευση.

Εύλογα τα παράπονα και οι όποιες διαμαρτυρίες από τις διακοπές νερού. Δεν μπορείς να στερήσεις το πολλαπλώς πολύτιμο και ιδιαίτερο αναγκαίο λόγω ζέστης, αλλά και Δεκαπενταύγουστου νεράκι.

Οι περισσότεροι θυμούνται ατέλειωτους καβγάδες πριν από αρκετά χρόνια για το νερό, που δεν επαρκούσε και τα προβλήματα που δημιουργούνταν.

Όλοι μας ζήσαμε και φέτος πολύωρες διακοπές. Η απάντηση στο ερώτημα «τις πταίει;» απασχολεί κάθε Μαγουλιανίτη και σίγουρα δεν βρίσκεται στους κήπους που ποτίζονται. Αν και η τελευταία δραστηριότητα βοηθά στην επιδίωξη της κατάστασης.

Το χωριό τροφοδοτείται από τρεις πηγές. Από την Αγία Ελεούσα και το Γαύρο με φυσική ροή και απ' την Κορφοξυλιά (Αγ. Παρασκευή).

Συγχρόνως, πλησίον του χωριού υπάρχουν πολλές άλλες πηγές:

Του πάπα - Κώστα, η Βουλωμένη, οι Αγ. Ανάργυροι, το Βρυσούλι, ο Αγ. Νικόλας, του Κασιπόδα, του Αγ. Ιωάννη, της Αγ. Βαρβάρας και του Ζερβού, που εξυπηρετούν τις ανάγκες όσων αναπτύσσουν δραστηριότητες στις περιοχές αυτές.

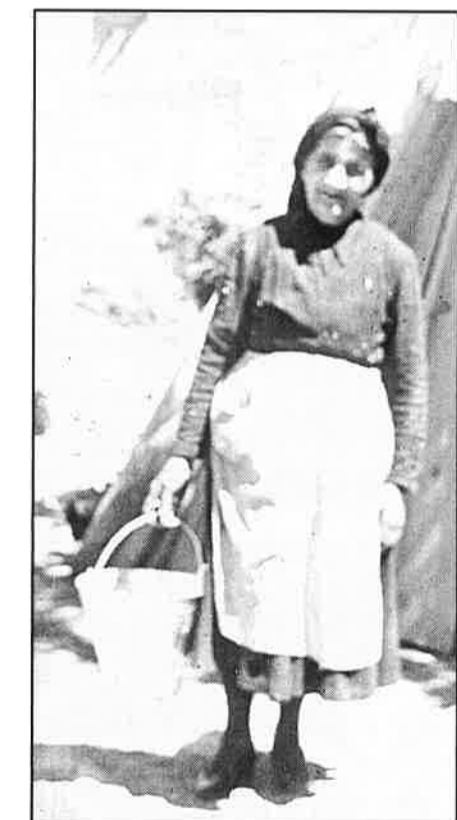
Υπάρχουν μερικές ακόμα πηγές που φημίζονταν για κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.

Το μόνο που ζητάει ο μπάμπας Χαρίλαος Ζούβελος είναι ένα ποτήρι κρυστάλλινο νερό να ξεδιψάσει. Το γύρισμα των κεραμιδιών είναι τέχνη κουραστική και πρέπει να γίνει πριν τα πρωτοβρόχια. Η γυναίκα του, η θεια Χαρίκλεια, κατφορίζει από την γάργαρη πηγή Κολοπανά κουβαλώντας την δροσερή θαλαπυγή και το ξαπόσταμα του δουλευτή

Σ' αυτές ανήκουν:

- Το Νιχώρι, το νερό του θεωρούνταν καλό για όσους αντιμετώπιζαν προβλήματα με το στομάχι τους. Είχε, όπως χαρακτηριστικά έλεγαν, "χωνευτικές" ιδιότητες.
- Η Στρατελίτσα.
- Το Κεραμιδαριό, δίπλα στο οποίο υπάρχει

εικονοστάσι της Παναγίας.

- Η Σφυρίδα, γνωστή σ' όλους από το ασκπτήριο.
- Ο Καμπέας, που μέχρι πριν από λίγο καιρό δρόσιζε όσους περνούσαν από εκεί. Φέτος το καλοκαίρι τα σωληνάκια δεν έβγαζαν νερό.
- Η Ελισκα, που τροφοδοτεί και το συνοικισμό

Παν και

• Η Νικολισιά, το νερό της οποίας θεωρείται μάλλον βαρύ για όσους αντιμετωπίζουν προβλήματα με το στομάχι τους και το οποίο εξαφανίστηκε εξαιτίας των έργων για την κατασκευή της εθνικής οδού Τρίπολης - Πύργου. Προφανώς λόγω των φουρνέλων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διευκόλυνση της διάνοιξης της παραπάνω οδού.

Τα ερωτήματα που πρέπει ν' απαντηθούν:

1). Πώς είναι λοιπόν δυνατόν ένα χωριό με τόσες πηγές γύρω του (υπόγεια και επιφανειακά νερά) ν' αντιμετωπίζει προβλήματα ύδρευσης;

Επίσης υπάρχουν φόβοι να «στεγνώσει» ακόμη περισσότερο ο υδροφόρος ορίζοντας ύστερα από τις τρεις γεωτρήσεις που έλαβαν χώρα τα τελευταία χρόνια στις περιοχές Αγίος Μάμας και Μουρίες. Ίσως θα έπρεπε, μεταξύ άλλων, να συζητηθεί η πιθανότητα δημιουργίας και μιας παροχής από κάθε γεώτρηση, σκοπός της οποίας θα ήταν η ικανοποίηση των αναγκών του χωριού όταν κάτι τέτοιο κρίνεται απαραίτητο.

2). Ελλείψει έργων, αισθητή μείωση των βροχοπτώσεων ή κάτι άλλο; Τι γίνεται με τις διαρροές (απώλειες νερού) του δικτύου;

Οι απαντήσεις και οι τελικές αποφάσεις ανήκουν στους αρμόδιους. Όλοι όμως οφείλουν να ενδιαφερθούν για τη διαχείριση των υδατικών πόρων σε τρία επίπεδα: την κατανάλωση, τις γεωτρήσεις και τη μεταφορά νερού, ώστε τα επόμενα χρόνια να μην δημιουργηθούν παρόμοια προβλήματα και κωμικοτραγικοί καυγάδες του παρελθόντος για το ποιος ποτίζει περισσότερο ή λιγότερο το περιβόλι του.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΣ

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΟΣ μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως Θεόφιλος βρέθηκε παραμονή του Δεκαπενταύγουστου, στον πλάτανο. Ο παπά Θεοδωρής Κονδύλης ξενάγησε τον κ.κ. Θεόφιλο στον ναό του Ιωάννου Προδρόμου όπου ο μητροπολίτης θαύμασε την εξαιρετική αγιογραφική εργασία της πατριώτισσας μας Νότα Κόλλια. Στον αρχιερατικό εσπερινό που ακολούθησε - τέλεσε ο μητροπολίτης στον εορτάζοντα ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου- όλο το χωριό ήταν εκεί. Στην φωτογραφία από αριστερά ο πρόεδρος του χωριού μας Γιάννης Παπακονδύλης, ο παπά Δημήτρης, ο Μητροπολίτης κ. Θεόφιλος, ο παπα Θεοδωρής, η Γεωργία Κανελλοπούλου, η αγιογράφος Νότα Κόλλια και ο πρόεδρος του Συλλόγου Μαγουλιαντών Κώστας Κανελλόπουλος

«Συγχαρητήρια» για τη σωστή αγιοκατάταξη

Ο σεβασμιότατος μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως Θεόφιλος συνεχάρηκε την αγιογράφο Νότα Κόλλια, σύζυγο του συμπατριώτη μας π. Νίκου Κόλλια για την εξαιρετική αγιογραφική εργασία της και ειδικότερα για τη σωστή αγιοκατάταξη των ιερών θεμάτων. Ο μητροπολίτης συζήτησε αρκετή ώρα με την κ. Κόλλια για την αγιοκατάταξη του ναού σημειώνοντας, μεταξύ άλλων, ότι σήμερα υπάρχουν πολλοί αγιογράφοι, αλλά δυστυχώς ελάχιστοι έχουν εντρυφήσει στο πολύ λεπτό θέματα της αγιοκατάταξης

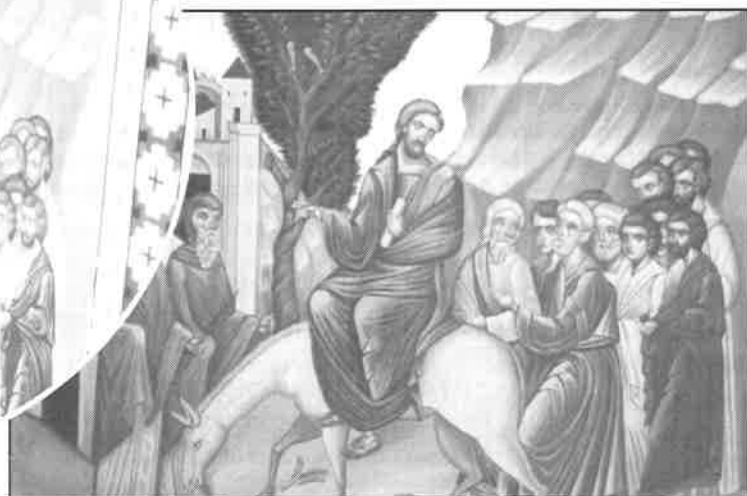
Τι πιο συγκινητικό και αισιόδοξο από το ενδιαφέρον των συμπατριωτών μας που έσπευσαν να συνδράμουν το έργο της αγιογράφου, το οποίο θα συνεχιστεί και του χρόνου. Γίνονται δεκτές προσφορές στον ιερέα του χωριού

Το χαρήκαμε

Την παράσταση κλέβουν τα παιδιά, που άφησαν για λίγο τα παιχνίδια τους και επισκέφτηκαν τον Αη Γιάννη, όπου ξεναγήθηκαν από την κυρία Κόλλια. Την ώρα εκείνη όλοι την χάρηκαν. Η προικισμένη δημιουργός υποδέχτηκε και καθοδήγησε τα παιδιά με αγάπη και μεράκι σ' αυτή την τόσο διδακτική μορφή τέχνης. Την αγιογραφία. Μια τέχνη που μπορεί μεν σήμερα οι πλείστοι να ανθυπομειδιούν στο άκουσμά της ή και να τη λοιδορούν ακόμη, είναι όμως βέβαιον ότι οι καλύτεροι πρεσβευτές μιας χώρας δεν είναι οι πολιτικοί της άνδρες, αλλά οι δημιουργοί της (ποιητές, καλλιπείς, κ.ο.κ.)

•Ο Λάμπης Γόντικας έσπασε τις σκαλωσιές πάνω στις οποίες δούλεψε η αγιογράφος

Ιερείς λειτουργούς της χάρες, της αγιότητας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της αγάπης παρουσιάζουμε στο τελευταίο για το 1998 τεύχος της εφημερίδας μας.

ΓΡΑΦΕΙ Ο
ΣΤΑΘΗΣ Κ. ΚΟΛΛΙΑΣ

Τον αρχιμανδρίτη Βαρθολομαίο, διαδέχθηκε στη διακονία των πιστών και των εκκλησιών του χωριού μας το 1949, ο ιερέας Ιωάννης Αναγνωστόπουλος. Τον πατέρα Βαρθολομαίο δε τον θυμάμαι, γιατί ζούσε στη μέση του χωριού, κοντά στον Άγιο Δημήτρη, σχεδόν ασκητικά και στην καμαρούλα του με τη μικρή της εμπυτή, από την οποία έβγαινε μόνο για τη τέλεση των καθηκόντων του και για λιγοστές επισκέψεις. Τον θυμάμαι μόνο -τη σιλουέτα ενός ιερωμένου- μ' ένα μεγάλο κασκόλ τυλιγμένο στο λαιμό του μία φορά, να ξηλώνει με το κάτω άκρο της ομπρέλας του την ύφανση μίας αράχνης από το παράθυρο κάποιου σπιτιού της γειτονιάς μου και στην εκκλησία, να παρατηρεί από το στασίδι του τον ιερέα, όταν αυτός δεν ακολουθούσε κάπου, την όπωρ την ήξερε εκείνος σειρά των εκκλησιαστικών Βιβλίων.

Αυτές οι δύο μόνο εικόνες του έχουν διαφυλαχθεί στη μνήμη μου από τη ζωή του στο χωριό, που προσιδίαζε με μοναχού και όχι εφημέριου μίας πολυπληθούς ενορίας. Θυμάμαι όμως πολύ καλά το θάνατό του (1 Ιανουαρίου 1950), το ολονύκτιο συντρόφεμα της σωρού του και τη λύπη των Μαγουλιανιτών στην εκκλησία του Αγίου Γιάνη, τη διαμάχη των δύο κοινοτήτων, της γενέτειράς του Παλιοχωρίου Δημητσάνας και της δικής μας, για το ποιας η γή θα δεχόταν το άγιο λείψανό του και τη ταφή του, που έγινε έπειτα από τη δική του γραπτή επιθυμία, στο εξωκλήσι μας της Αγίας Παρασκευής Κορφοξυλιάς. Για το σεπτό αρχιμανδρίτη Βαρθολομαίο, θα πρέπει να γράψει στην εφημερίδα μας κάποιος άλλος Μαγουλιανίτης, μεγαλύτερός μου στην ηλικία.

Βαρθολομαίος ο άγιος

Από παιδάκι θυμάμαι τους γονείς μου να μιλάνε με αγάπη για τον αείμνηστο αρχιμανδρίτη Βαρθολομαίο. Τον ιεράρχη - θεματοφύλακα ενός ασκητικού πολιτισμού. Τον Βαρθολομαίο ποιμένα της αρετής και κήρυκα της Ορθοδοξίας. Ο συγκεκριμένος αρχιμανδρίτης, θρησκευτικός ταγός υπεράνω υλικών απολαβών και ματαιόδοξων διεκδικήσεων, πορεύτηκε το δρόμο της ταπεινότητας χωρίς αξιώματα. Ιερούργησε και μερίμνησε σε καιρούς χαλεπούς και δύσκολους για το ποιμνίο του.

Ιερουργώντας και χοροστατών προσέφερε καλές χριστιανικές υπηρεσίες στα Μαγούλιανα και καθοδήγησε τους συμπατριώτες μας περίπου 25 χρόνια, προστατεύοντας τους από κάθε λογής κινδύνους.

Και οι συμπατριώτες μας τον τίμησαν. Ακουσαν τον λόγο του διάγοντας, όσο προσπαθεί ο καθένας μας, βίο σύμφωνα με την εκκλησία του. Μια εκκλησία για παραίτηση από τα περιττά. Μια μίμηση Θεού, μια απόπειρα εξαύλωσης.

Ο αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος, σύμφωνα με τη διδασκαλία του ιδρυτή της εκκλησίας, δεν περιορίστηκε μόνο στο έργο της πνευματικής οικοδομής και στήριξης των πιστών. Φρόντισε και για την κάλυψη υλικών και κοινωνικών αναγκών συνανθρώπων μας. Ετσι τον θυμούνται ακόμη αρκετοί Μαγουλιανίτες.

Οποιος συγχωριανός μας ερωτήθηκε για τον αείμνηστο είχε να θυμηθεί:

- Τα ψυχασάββατα «ο ευχημένος», όπως συνηθίζει να λέει η μάνα μου όταν μιλάει γι' αυτόν, μάζευε τα πρόσφορα που οι γυναίκες πήγαιναν στην εκκλησία και τα μοίραζε σε οικογένειες που «καταλάβαινε» πώς δεν είχαν ψωμί.

Πάντα «κανόνιζε» για το ποιμνίο του, ανέφερε άλλος και συμπλήρωσε: Την διανομή συνήθιζε να την

κάνει κρυφά.

Όταν οι συμπατριώτες μας έβρισκαν αφημένο μέσα στο σπίτι τους ένα πρόσφορο ή ξεραν, κι ας μην τον είδαν: «Είχε περάσει ο Βαρθολομαίος».

Κι αν δεν είχε να τους δώσει κάτι να ξεγελάσουν την πείνα τους εκείνα τα δύσκολα χρόνια, τους έδινε ό,τι χρήματα είχε. Για τον εαυτό του δεν κρατούσε κάτι.

- Όταν είχε αρκετά πρόσφορα ειδοποιούσε τον ανιψιό του Στάθη Παρασκευόπουλο, από το Παλιο-

χωριό. Φόρτωνε σ' ένα μουλάρι τα πρόσφορα αγάπης και έστελνε το παιδί να τα μοιράσει στο χωριό όπου γεννήθηκε. Του έδινε γραπτή κατάσταση σε ποιες οικογένειες έπρεπε να μοιραστούν.

- Θεωρούσε καθήκον του να επισκέπτεται γέροντες που ζούσαν μόνοι, οικογένειες που αντιμετώπιζαν κάποιο πρόβλημα, σπία με αρρώστους. Τους κρατούσε παρέα και έκανε κήρυγμα.

- Η μάνα μου θυμάται τον ευχημένο να ξεφυλλίζει μόνος πολλά φορτώματα αραποσίπια στα κάτω αλώνια. Την χρονιά εκείνη και οι τρεις άντρες της οικογένειας ήταν στρατιώτες και ο πατέρας τους ήταν αρκετά ηλικιωμένος για να βοηθήσει.

Το χωριό κρατάει ζωντανή την εικόνα του Βαρθολομαίου ποιμένα πάνω σε ένα μουλάρι να πηγαίνει σε διπλανά χωριά για να κηρύξει την Ορθοδοξία. Την κατανυκτικότητα του κατά τη Θεία Λατρεία, την αξιοπρέπειά του. Τα χειμαρρώδη θεία κηρύγματα του, τα γεμάτα δύναμη πίστεως και ψυχής. Τον σεβασμό που ενέπνεε με όλες τις ενέργειές του, τη διακριτικότητα του κατά την ελεημοσύνη και τον ασκητικό του βίο.

«Πρέπει να ευχαριστούμε τον πανάγαθο Θεό που μας αξίωσε αυτής της μοναδικά εξαιρετικής ευλογίας. Να έχουμε μία μορφή τόσο αγνή, αλλά συγχρόνως και τόσο μεγάλη σε μόρφωση, ευγένεια, ευσέβεια και σε αφοσίωση στην Εκκλησία μέχρις αυτοπαρνήσεως», σημειώνει άλλος συγχωριανός μας.

Ο αείμνητος αρχιμανδρίτης δεν άφησε τίποτε υλικό, αλλά μόνον πνευματικές παρακαταθήκες. Αυτά είναι η ανεκτίμητη κληρονομιά μας. Δεν θα ήταν υπερβολή να αναφέρουμε (σ.σ. συγχωρείστε την τόλμη μου), αν η Ορθοδοξία έχει συυφανθεί με την πορεία και την ανάσα της χώρας μας, η ανάσα του αείμνηστου αρχιμανδρίτη παραμένει ζεστή και έχει να κάνει με την ορθόδοξη πίστη των συγχρόνων Μαγουλιανιτών.

Π. ΜΑΡ

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Βαρθολομαίος, κατά κόσμον **Απόστολος Δρακόπουλος**, γεννήθηκε το 1886 στο Παλιοχώρι Δημητσάνας. Ήταν ένα από τα έξι παιδιά της οικογένειας του Κανέλλου και της Μαριγούλας Δρακοπούλου. Είχε δύο αδέρφια, τον Χαρίλαο και το Γιάννη και τρεις αδελφές, την Βασιλική, την Παναγούλα και την Φωτεινή.

Ήταν ψηλός, αδύνατος και μορφωμένος κληρικός. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε πολλά για τις σπουδές του, τότε και από ποιόν χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος.

Τα ανίψια του στην Αυστραλία μάς πληροφορούν ότι τελείωσε το Σχολαρχείο Δημητσάνας και εγγράφηκε στη Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή. Όταν τελείωσε τις σπουδές ανακοίνωσε στους γονείς του, την απόφασή του να μονάσει στο Άγιο Όρος. Τα ανίψια του θυμούνται επίσης ότι, πριν έρθει στα Μαγούλιανα ήταν μοναχός στον Άγιο Ιωάννη Πρόδρομο (Δημητσάνα), στη μονή Κερνίστης και εφημέριος στη Ζάτουνα για δύο χρόνια

• Σε Καινή Διαθήκη που εκδόθηκε τον Αύγουστο του 1972 διαβάζουμε:

Επί τη ανακομιδή των λειψάνων του πατρός Βαρθολομαίου Δρακόπουλου

Ο αείμνητος πατήρ Βαρθολομαίος από το έτος 1928 - 1954 υπηρέτησε στο χωριό μας Μαγούλιανα Γορτυνίας ως ιερέας του Υψίστου. Απεδήμησε εις Κύριον την 1 Ιανουαρίου 1954. Ετάφη στο εξωκλήσιον Αγία Παρασκευή διότι στη διαθήκη του περιέλαβε και τον τρόπο και τον τόπο της ταφής του. Αιώνια του η μνήμη. 20 Αυγούστου 1972

“Ο θεός
είναι σπλαχνικός
και συχωράει
εύκολα
τους αληθινά
μετανοιωμένους”

Παπα-Γιάννης: Νε

Ο ιερέας **Ιωάννης Αναγνωστόπουλος** γεννήθηκε το 1912 στο γειτονικό μας χωριό Βαλτεσινικό και ήταν το πέμπτο μέσα στα έξι παιδιά, της οικογένειας του Γεωργίου και της Βασιλικής Αναγνωστοπούλου.

Τελείωσε το δημοτικό σχολείο και το σχολαρχείο του χωριού του και μετά την οριστική του απόφαση για τη πόρευση της μετέπειτα ζωής του, αποφοίτησε από τη Ριζάρειο Ιερατική Σχολή Αθηνών.

Επιλέγοντας τη ζωή του έγγαμου κληρικού, παντρεύτηκε τη δασκάλα **Πανούλα Βραχνού**, πρωτότοκη κόρη και παιδί της οικογένειάς του Βαλτεσινικού, Στάθη και Ευαγγελίας Βραχνού. Στα Μαγούλιανα διαδέχθηκε τον ηλικιωμένο πλέον αρχιμανδρίτη Βαρθολομαίο και ως ιερέας τους, παρέμεινε εκεί μέχρι το τέλος της ζωής του.

Με την άφιξή του στα Μαγούλιανα, στεγάστηκε προσωρινά στο σημερινό σπίτι του συνταξιούχου δάσκαλου Δήμου Γόντικα, κοντά στο σχολείο. Επειτα με τη τοποθέτηση της συζύγου του στο διθέσιο τότε Δημοτικό μας Σχολείο, η οικογένεια εγκαταστάθηκε και παρέμεινε μέχρι την αποχώρησή της από το χωριό, το Σεπτέμβριο του 1962, στο από το κληροδότημα των Αφροδίτης και Κωνσταντίνου Γόντικα σπίτι της εκκλησίας του Αη Γιάννη, κοντά στην πλατεία. Μαζί τους και η ηλικίας 2 - 3 χρόνων τότε πρώτη τους κόρη **Βασιλική**.

Ο νέος και στην ηλικία ιερέας, 37 τότε ετών, εντυπωσίασε και ενθουσίασε τους ανθρώπους του χωριού. Ήταν ψηλός, μελαχρινός, αδύνατος, με κομμένα κοντά τα μαλλιά, καθαρός, ωραίος. Πρόσεχα τα μακριά άσπρα του δάκτυλα, όταν μετά από το κάθε βάπτιση, του ριχνα νερό για να πλύνει τα χέρια του στη κολυμπήθρα.

Με το κύλισμα της ζωής του στο χωριό, ξεδιπλώθηκε αβίαστα και σιγά - σιγά μπροστά μας, το πολύπτυχο των ιδιοτήτων του και αρετών του.

Η κοινωνικότητά του. Η αγάπη του στους ανθρώπους. Η έφεσή του στην πρόοδο. Η αδυναμία του στα παιδιά. Η πίστη του στην οικογένεια. Η παιδεία του. Η προχωρημένη σκέψη του. Οι ενδόμυχες αγωνίες του. Η

ΛΕΙ-

τουργική του δεινότητα. Η ευλάβειά του στο θεό. Ήταν απλός. Οικείος. Αγαπητός. Κατέβαινε κάθε πρωί και απόγευμα στην πλατεία και συναντούσε τους ανθρώπους του χωριού. Ακουγε τα προβλήματά τους. Ενοίωθε τη φτώχεια τους. Εμπαινε στα σπίτια τους. Στις συντροφίες των ανδρών. Χαριτολογούσε, έπινε και κάποτε τραγουδούσε μαζί τους. Τους έκανε την επίσκεψη για να τους ευχηθεί στη γιορτή τους. Τον θυμάμαι ν' ανοίγει πρώτος το χορό στο πανηγύρι μας της Παναγίας το Δεκαπενταύγουστο.

Τον πίστευαν οι Μαγουλιανίτες. Τον άκουγαν. Τον αγαπούσαν. Κι' εκείνος με περίσκεψη και με το χάρισμά του να μπορεί να περνάει μέσα από μία αδιάφορη συζήτηση τα μνύματά του, τους μάθαινε πραότητα, ήμερη συμπεριφορά, σωστή πορεία και κατεύθυνση. Τους μάθαινε αγάπη. Νουθετούσε. Καταπράυνε και ημέρευε τους ανθρώπους. Θώπευε τις ψυχές. Χάιδευε τις καρδιές. Απάλυνε τις σκέψεις. Αγαπούσε και πονούσε το χωριό μας όσο και το δικό του. Καλωσό-

ριζε και ενημέρωνε τους ξένους επισκέπτες του. Φρόντιζε για τις ανάγκες του. Καλώπιζε τις εκκλησίες του και τα παρεκκλήσια του. Φύλαγε τα ιερά τους.

Εμάς τα παιδιά δε θυμάμαι ποτέ να μας παρατήρησε ή μάλωσε μέσα στο ιερό όταν δεν του δίνουμε στην ώρα του το δίσκο με το αντίδωρο για να το ευλογήσει ή το ζέο για να παρασκευάσει μέσα στο άγιο δισκοκόπητρο την άγια μετάληψη.

“Δεν πρέπει να έχετε σφεντόνες”, μάς έλεγε. “Αλλά αφού σας αρέσει, να σημαδεύετε φύλλα και τα κυπαρισσόμυλα. Τα πουλιά δε σας φταίνε σε τίποτα. Καλό κάνουν, όχι κακό”.

Μας ακολουθούσε κάποιες φορές στις εκδρομές του σχολείου. Τον θυμάμαι στην εκδρομή μας στην Κορφοξυλιά να παίζει βίζυρα με το δάσκαλο και τον αστυνόμο. Και ποτέ τα μεσημέρια του ζεστού καλοκαιριού, που ανέβαινε σιγά - αργά το δρομάκι της γειτονιάς μας για να φτάσει στο σπίτι του, δε σταμάτησε τα παιχνίδια μας και τα ξεφωνητά μας. Δεκάδες παιδιά, που χαλούσαμε τον κόσμο στη γειτονιά.

Το σπίτι του ήταν κοντά στο δικό μας και σ' αυτή τη γειτονιά αύξησε και μεγάλωσε τα παιδιά του. Το ζευγάρι απέκτησε κι άλλες δύο κόρες. Την **Ευσταθία**, που τη φώναζε χαιδευτικά Σταθάκο και την **Ειρήνη**, γυναίκες σήμερα πιά, επιστήμονες και παντρεμένες με παιδιά, που ζούν και εργάζονται στην Αθήνα.

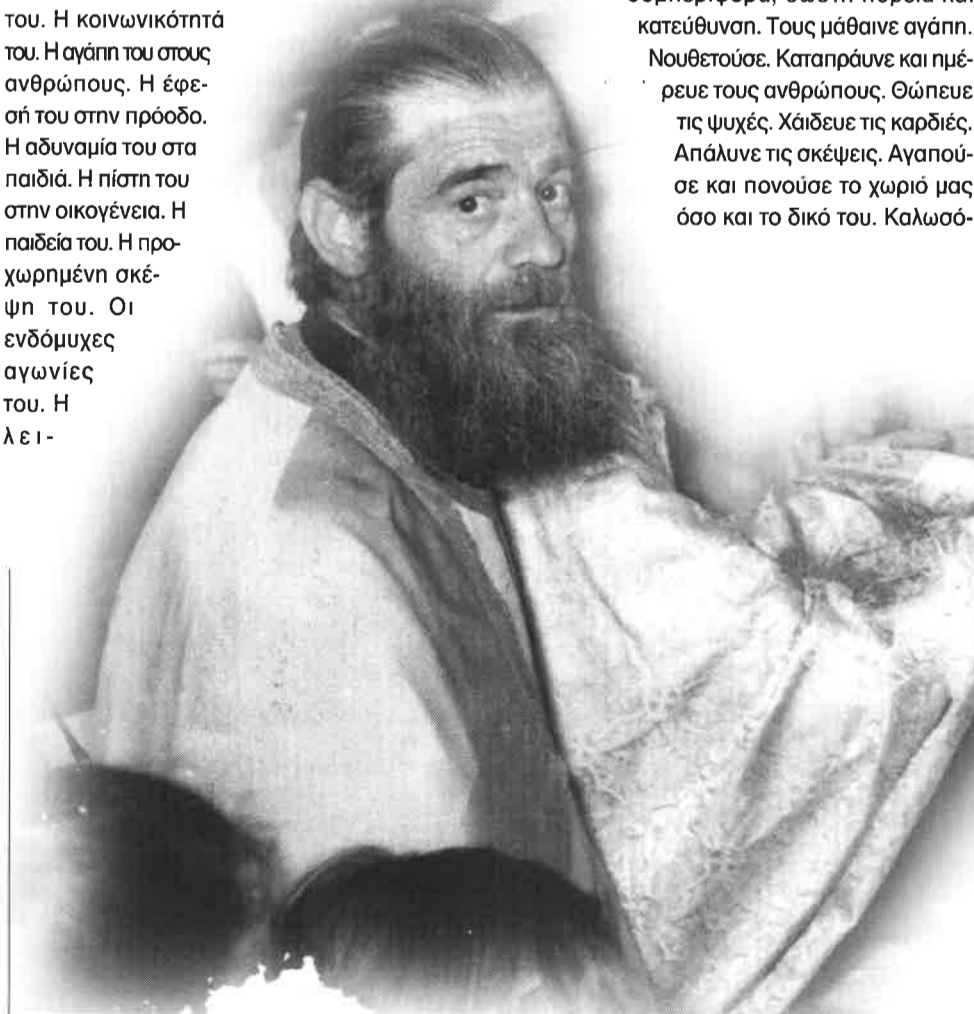
Εκεί, δίπλα του και κοντά του και κάτω από τη ματιά του μεγάλωνα κι' εγώ και δέχτηκα όλη του την ευεργετική επιρροή στη διάπλασή μου. Τον αγάπησα και δε το κρίνω, πολύ. Τον λάτρευα όσο και τους γονείς μου και ακριβώς γι' αυτό ίσως μου καταλογιστεί από μερικούς η όχι ακριβοδίκαιη περιγραφή του. Εφημέριος σύγχρονος, μορφωμένος, ανήσυχος,

της συνεχούς αναζήτησης και οικογενειάρχης, δεν ήταν δυνατόν να μην είχε τις αδυναμίες του, ήξερε όμως να ορθώνει ανάμεσα σ' αυτές και το λειτουργημά του έναν τεράστιο ασάβινο φράχτη και που πάντως, ήσαν τελείως ανώδυνες για τους ενορίτες του.

Η σύντροφός του στη ζωή κυρία Πανούλα, που η μάνα μου της έψινε τα τσουρέκια και που εμένα μου διόρθωνε τα πρώτα δειλά γραπτά, συνταξιούχος πλέον, σεβάσμια και μητέρα πονεμένη, ζει στο σπίτι τους στην Αθήνα, αφοσιωμένη στα παιδιά της, τα εγγόνια της και στο πλούσιο ποιητικό και λογοτεχνικό έργο της.

Είχα μπει στο δωμάτιο, ψευχατηριό του, του σπιτιού του. Χάζευα τα χοντρά βιβλία του. Η λάμπα στο τραπέζογραφείο του άναβε κάθε νύχτα. Το παράθυρό του είχε σχεδόν πάντα φως. Με την ευκαιρία αναφέρω ότι είχα μπει πολλές φορές και στο δωμάτιο, μελετητήριο, του δάσκαλου. Δύο κοντά αλλά πολύ χοντρά βιβλία ήσαν μονίμως ανοιγμένα επάνω στο γραφείο του. “Πανδέκτης Σπουδών”, έγραφαν στο εξώφυλλό τους. Ήταν μελετητής. Βαθύς γνώστης των γραφών. Της κοσμοθεωρίας του Χριστιανισμού και της Ορθοδοξίας. Του Βίου και της διδασκαλίας του Ιησού επί της γής. Των κειμένων των αγίων πατέρων. Των κηρυγμάτων των Αποστόλων. Του Θείου Ευαγγελίου. Των τελετών και λειτουργιών της εκκλησίας. Των εκκλησιαστικών θεμάτων και της Ελληνικής ιστορίας, μυθολογίας και παράδοσης. Και ήταν προικισμένος με το εξαιρετο προνόμιο να μπορεί να εκλαϊκεύει τις γνώσεις του και να τις μεταλαμπαδεύει στους ενορίτες του. Και το έκανε αυτό με απλοχεριά. Με τη διδασκαλία του από την ωραία πύλη και μέσα από τη καθημερινή προσωπική επικοινωνία που είχε μαζί τους. Στο μάθημα της ρητορικής στη Ριζάρειο Σχολή είχε το δέκα άριστα.

Ιερέας νεώτερος, διορατικός, φιλοσοφημένος, με αισθητήριο και πνεύμα οξύ, δε δίσταζε με σύμμαχο τη συνειδήσή του και μέσα στις συντελούμενες τότε και στο κοινωνικό - οικονομικό χώρο της πατρίδας μας αλλαγές, που τα αποτελέσματά τους είχαν αρχίσει να διαφαίνονται και στο χωριό μας, να γίνεται πρωτοποριακός και προχωρημένος σε ιδέες, θέσεις και τοποθετήσεις, που θα εύρισκαν κάθετα αντίθετο τον πατέρα Βαρθολομαίο.

Στη μνήμη σου

Στον ωραίο, τον ανθοσπαρμένο δρόμο που κινήσαμε μαζί, μ' άφθες μονάχη λατρευτέ. Γιατί; Γιατί; Εγινε, σα Γολγοθάς, δύσβατος, ανηφορικός... τραχύς...
- Πόσες μπόρες, αστραπές, κεραυνούς, αραξοβόρια...
Με την Πίστη στη καρδιά και τη θέρμη της δικής Σου της ευχής, άνοιξα, ασάλινα φτερά...
Εκρυσά και φύλαξα, τρία λουλούδια δρασσερά...
- τη λατρεία της καρδιάς μας...
Τρία λουλούδια... δροσερά...
Στείλε τους, φώτιση και δύναμη, να τιμούν τη μνήμη Σου.
Δεντριά, ατράνταχτα να γίνουν, τ' όνομά Σου, τη μνήμη Σου να λαμπρύνουν.

25/5ου/ 1973, Νέα Φιλαδέλφεια: Επί τη συμπληρώσει 12ετίας από την αποφορά εκείνη ημέρα, πιν 25/5ου/1961.

Το παραπάνω ποίημα προέρχεται από ποιητική συλλογή "Αναδρομές Νο 2" (εκδόσεις Φύλλα) της γυναίκας του παπα Γιάννη, Πανούλας Αναγνωστοπούλου-Βραχνού Τέλος

μη φοβάσαι το θεό

Τις μακριές νύχτες του χειμώνα, και συνηθίζοταν αυτό στο χωριό, πήγαινε και σε κάποιο σπίτι. Ετσι, για μία κουβέντα, για ένα λακρινί. Ερχόταν και στο δικό μας. Κουβέντιαζε με τον πατέρα κοντά στο τζάκι. Καθόμουν κι εγώ δίπλα τους. Μ' άρεσε που τους άκουγα.

- Παππά μου, πές του να ρθεί να τότε ματαλάβεις θα πεθάνει καμιά ώρα άξαρφα και θα χω κρίμα στο λαιμό μου, του πε η μπτέρα.

- Γιατί δε μεταλαβαίνεις Κωστή;

- Γιατί δεν έχω ξομολογηθεί.

- Σωστά! Ετσι πρέπει πρώτα. Ετσι το χουν γραμμένο οι Πατέρες της εκκλησίας, έτσι το χει ειπέ κι ο Χριστός. Κι είναι και σοφό αυτό. Ξέρεις Κωστή, άμα τον άνθρωπο τον βαραίνει ένα κρίμα και το ειπέ στον παπά, ξεμπερδεύει απ' αυτό. Ξαλαφρώνει. Ξανοίγει η καρδιά του. Ξανασαίνει η ψυχή του. Ξαναγελάει σχεδόν όπως και πρώτα το μυαλό του. Ξαποσαίνει το κορμί του. Γίνονται ελαφριά τα πόδια του. Πρέπει λοιπόν να το αποφασίσεις και να το κάνεις αυτό. Ο θεός είναι σπλαχνικός και συχωράει εύκολα τους αληθινά μετανοιωμένους. Να μην φοβάσαι τον θεό. Να ρθείς όμως να σε μεταλάβω. Να κάνεις το σταυρό σου στο εικόνασμα, να ζητήσεις συχώρεση, να υποτεψεις μια μέρα και να ρθείς να σε μεταλάβω.

- Μα βλαστημάω παπά και θα ξαναβλαστημίσω.

- Ας βλαστημάς, μόνο που σιγά σιγά θα πρέπει να κόψεις και τη βλαστήμια, και μέχρι να τη κόψεις, να λές μόνο τον αντίχριστο.

- Μα παππούλη, του είπα εγώ την άλλη ημέρα, ο κύριος Λούρης, στο γυμνάσιο, στη Βυτίνα, μας λέει πως... Ο γάρ εσθίων και πίνων αναξίως, κρίμα εν αυτώ εσθίει και πίνει...

- Εσύ να τα μαθαίνεις και να τα πιστεύεις, όπως σας τα λέει ο καθηγητής σου, μ' αποκρίθηκε. Δεν έχω σπουδάσει θεολογία και δεν κρίνω τον ιερέα, ούτε κάνω τη βιογραφία του για να τον λήσω να επεκταθώ και να τον ερμηνεύσω. Αυτή είναι έργο άλλου, σε όλα μεγαλύτερού μου, που μακάρι να γίνει.

Εγώ σκιαγραφώ μόνο τη ζωή του και τη προσφορά του στον άνθρωπο και την εκκλησία όπως την είδα και συνεχίζω να τη βλέπω μέσα από το δικό μου πρίσμα, χωρίς να εκφράζω τρίτους και στο χώρο που μου διαθέτει το ελεύθερο έντυπό μας. Ομως, θα πρέπει ν' αναφέρω, ότι οι ίδιες

με εκείνου, οι προ πενήντα χρόνων θέσεις και τοποθετήσεις, εκφράζονται και σήμερα από ιερωμένους μεγάλων εκκλησιών, που τους ακούω. Είναι σκληροί οι άνθρωποι του τόπου μας, μου είχε ειπέ κάποτε. Είναι ευερέθιστοι, με ασιά, δύσκολοι. Τους βαραίνει η φτώχεια. Τους βαραίνει το κλίμα. Δεν τους αφήνει η αμάθεια. Εχουν αρρωστημένη οικογενειομανία. Κακούς εγωισμούς. Είναι πολύ δύσκολο να είσαι ο παπάς τους.

Στην εκκλησία έλαμπε ολόκληρος, Όλοι μας παρακαλούσαμε να τελειώνε όσο πιο αργά μπορούσε η θεία λειτουργία. Η βροντερή του φωνή μου έχει μείνει αλψμόνητη. Είναι κρίμα που δε σώζεται σε μία κασέτα. Πουθενά και ποτέ, σε καμία εκκλησία και από κανένα ιερέα, δεν έχω ακούσει τόσο καλόχη, με τέτοια απόδοση και τόση πίστη, τα Υπέρ της άνωθεν ειρήνης... Υπέρ του σύμπαντος κόσμου... Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων... Υπέρ ευκρασίας αέρων και της εφορίας των καρπών της γής... Το, Ανω σχώνεν τās καρδιάς... Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω... Τα Σα εκ τω Σών... και το... Πρόσχωμεν! Τα άγια τοίς Αγίοις. Μετά την επιστροφή του Επιταφίου από τη περιφορά του, ψάλλεται πανηγυρικά η θεία Δοξολογία. Είχε βγει και ο ίδιος στο δεξιό ψαλτήρι. Εψελ-

να κι εγώ μαζί του.

- Γιατί παππούλη σήμερα που είναι ημέρα πένθους, τη δοξολογία τη λέμε πανηγυρικά;, τον ρώτησα.

- Ψέλιε και μη ρωτάς, μ' αποκρίθηκε.

Και σειόταν η εκκλησία της Παναγίας και το καμπαναριό της από τη βροντερή φωνή. Η φωνή του και η ζωή του όλη, το έχω γραμμένο και κάποιο αλλού αυτό, μ' έκαναν πιστό χριστιανό. Ο Α.Ρ.Κ. σ' ένα υπέροχο κείμενό του, δημοσιευμένο σε τοπική εφημερίδα, τον ονόμασε "ο άλλος μεγάλος" του χωριού μας, τοποθετώντας τον δίπλα στο δάσκαλό μας και θείο μας Σωτήριο Κόλλια.

Στον αυστηρό δάσκαλο, επειδή μας ήθελε όλα στα παιδιά να είμαστε πρώτα στο μάθημα της αριθμητικής και της γεωμετρίας, της γραμματικής και της ορθογραφίας και της έκθεσης. Επειδή μας ήθελε μέσα στα μαύρα χρόνια του εμφύλιου και τα αμέσως μετά, με κουρεμένο και λουσμένο κεφάλι, με κομμένα νύχια και καθαρά αυτιά και με μπαλωμένα ναί, όπως μας έλεγε, αλλά καθαρά ρούχα και προπάντων εσώρουχα.

Σ' εκείνα τα χρόνια που μας έτρωγαν οι ψείρες, μας έκοβε η πείνα και μας θέριζαν τα κοιλιακά. Που γινόταν σκληρός, όταν χαλούσαμε τις φωλιές των πουλιών, όταν δεν πηγαίναμε στην εκκλη-

σία και όταν δεν ακούγαμε τους μεγαλύτερους και τους γονείς μας, που μας μαρτυρούσαν σ' αυτόν για να μας τιμωρήσει και κακός, όταν δεν πηγαίναμε το ξύλο μας στο σχολείο για τη ζεστασιά μας το χειμώνα και για το σπύσιμο της σκηνής στις εθνικές μας εορτές.

Και στον ίδιο δάσκαλο, αλλά τον όμως αλλιώς, τον λές και ήταν κάποιος άλλος, τον διαφορετικό, τον αλλαγμένο, που γινόταν γαλήνιος στο μάθημα των θρησκευτικών, θλιμμένος στο μάθημα της ιστορίας και της γεωγραφίας και γλυκός στο μάθημα της ωδικής στη μεγάλη αίθουσα και του χορού στο μικρό μας προαύλιο.

Στο δάσκαλο, που μας μοίραζε σε κόκκους το μουνέλαιο, που νοιαζόταν για το σχολικό μας συσσίτιο, που μας έβαζε το ντι ντι ντι στο κεφάλι, που πουλούσε το βελάνι για να μας έχει κιμωλίες και τα καρύδια από τις κοινοτικές καρυδιές για ν' αλλάξει τα σπασμένα τζάμια και για να βάψει ο ίδιος με τα χέρια του τις αίθουσες του σχολείου και τα θρανία μας.

Στο δάσκαλο, που μ' ένα βλέμμα του σ' έκανε να θέλεις να κρυφτείς και με τα ίδια μάτια να τον αγκαλιάσεις. Στο δάσκαλο της βέργας και του μαντολίνου. Που και γι' αυτόν, του μαντολίνου, θα πρέπει να λεχθούν και να γραφούν πολλά.

Αστραφταν και βροντούσαν και οι δύο τους μέσα στην εκκλησία του Αη Γιάννη στις εθνικές μας εορτές. Ο ένας με τη χρυσή του φορεσιά στην ωραία ύλη κι ο άλλος στο Δεσποτικό, απ' όπου έβγαζε τον πανηγυρικό της ημέρας.

Αστραφταν και βροντούσαν και οι δύο τους μέσα στη μεγάλη αίθουσα στη σχολική μας γιορτή. Ο ένας καθιστός κοντά στη ντυμένη στα γαλανά και τ' άσπρα σκηνή για να μας καμαρώνει κι ο άλλος όρθιος, δίπλα της, για να μας οδηγεί.

Φάνταζαν και οι δύο τους μπροστά στον στολισμένο Επιτάφιο. Ο ένας να τον ραίνει με το μύρο κι ο άλλος με τη χωριά των μαθητών του. Τότε, που το όραμα των χαμένων πατριδών έφερνε λύπη στο δάσκαλο στο μάθημα της ιστορίας και της γεωγραφίας. Τότε, που το πατριωτικό τραγούδι μιλούσε μέσα μας και που, για μάς και τον ιερέα μας, ο εκκλησιαστικός ψαλμός δεν ήταν μακαριότητα νού αλλά νάμα ψυχής.

Είναι άξιος και δίκαιος ο χαρακτηρισμός του Α.Ρ.Κ.. Στο χώρο της ενασχόλησής τους και ήπτευσής τους είναι οι μεγάλοι και οι διαχρονικές μορφές των δύο χωριών μας.

Το κακό νέο μου το στείλε η αδελφή μου μ' ένα γράμμα: "...Πριν από κάμποσες ημέρες πέθανε και ο παπά Γιάννης και τον πήγαμε στο Βελτεσινικό. Πήγε όλο το χωριό..."

Η κανονική ροή της γραφής του κειμένου μου, ίσως ν' απατεί εδώς τη περιγραφή της λύπης μου. Δεν θα το κάνω.

Κοιμήθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης 25 Μαΐου 1961 και σ' ηλικία 49 χρόνων. Τόσο νέος! Τόσο ωρίς! Για να στρώσει το δρόμο με μάλαμα και να τον κρυσταλλώσει. Στην ηλικία των 39 χρόνων και την Πέμπτη 2 Ιουνίου 1988, πέθανε και η κόρη του Βασιλική.

Κοιμήθηκε μέσα στο ιερό της εκκλησίας του Αη Γιάννη από καρδιακή προσβολή. Τον βρήκε εκεί η κόρη του Ειρήνη. Άνδρες του χωριού τον ανέβασαν στο σπίτι του.

"Παππά μου στολισμένο έβγα στην αυλή να λάμψει ο κόσμος όλος και η αναστολή", του μοιρολόγούσε η πεθερά μπτέρα του κυρία Ευαγγελία. Τον μοιρολόγησαν και οι γυναίκες του χωριού. Τον μοιρολόγησαν βουβά, πνιχτά και από μέσα τους κι όλοι οι άνδρες. Η κηδεία του έγινε πιν άλλη ημέρα στο κοιμητήριο του Βαλτεσινικού. Στη πατρική του γή. Εκεί τον πήγαν και τον ακούμπησαν ευλαβικά και ευγνώμονες οι Μαγουλιανίτες.

Εκεί η οικογένεια μετέφερε και τα οστά της Βασιλικής. Εκεί παλαιότερα κι εγώ ακουμπούσα ένα λουλούδι και τη ψυχή μου. Εκεί και σήμερα πολλές φορές, κι ας πέρασαν τόσα χρόνια, αφήνω τη σκέψη μου και στρέφω τη ματιά μου. Ας είναι ευλογημένη η Βαλτεσινιώτικη γή...

Για να κρατηθούν ανοικτές οι εκκλησίες του χωριού...

Μία φυσιογνωμία που ανέκαθεν σφράγιζε με την παρουσία της την Μαγουλιαντική κοινωνία και αποτελούσε το επίκεντρο της κοινωνικής και θρησκευτικής ζωής του χωριού μας είναι εκείνη του εκάστοτε ιερέως.

Τον ιερέα του χωριού περιέβαλαν πάντοτε με σεβασμό και αγάπη οι συμπατριώτες μας θεωρώντας τον σημείο αναφοράς του χωριού. Και το χωριό μας είχε πολλούς και καλούς λειψίτες, στους οποίους αναφερόμαστε με αγάπη και σεβασμό σήμερα.

Από το 1976 ιερέας μας είναι ο π. **Θεόδωρος Κονδύλης**, ο οποίος ανελλιπώς προσφέρει την αναίμακτη θυσία στο Άγιο Θυσιαστήριο των Ιερών Ναών του χωριού μας.

Ο π. Θεόδωρος Κονδύλης γεννήθηκε το 1930 και ήταν ο πρωτότοκος γιος του Βασίλη Κονδύλη και της Μαρίας από την Τρίπολη.

«Στα δύσκολα χρόνια της κατοχής δεν μας έλειπε το γέλιο από τα χείλη και οι φιλοξενομένοι από το σπίτι...», θυμάται.

Ο π. Θεοδωρής είναι πρώτος από έξι αδελφια, ενώ είχε και δύο μεγαλύτερα ετεροθαλή αδελφια εκ πατρός. Ως πρωτότοκος ένιωσε από πολύ νωρίς τι σημαίνει να έχει ευθύνες οικογενειακές και έμαθε να βοηθάει σ' όλες τις εργασίες τους γονείς του εκείνη τη δύσκολη χρονική περίοδο.

Ο εμφύλιος το 1947 τον ανάγκασε να εγκαταλείψει το χωριό και να φύγει για την Αθήνα, όπου κατ' αρχάς εργάστηκε για λίγο και κατόπιν το 1949, έφυγε εθελοντής στο Πολεμικό Ναυτικό, όπου παρέμεινε ως υπαξιωματικός (ασυρματιστής) μέχρι το 1956, οπότε επέστρεψε στο χωριό μετά από παράκληση των γονέων του.

Το 1960 παντρεύτηκε τη **Μαρία Ματθαίου** από το Δάρα Μαντινείας, της οποίας τον καλό λόγο και τη φιλοξενία έχουν πολλοί γευθεί. Απέκτησαν τρία παιδιά, δύο κορίτσια παντρεμένα σήμερα και ένα γιο, που σπούδασαν στην

Αθήνα, όπου και εργάζονται.

Από τις κόρες του έχει πέντε εγγόνια, ο γιος του εργάζεται ως εισηγητής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μετά από διδακτορικές σπουδές που έκανε στο Παρίσι, στο Πανεπιστήμιο της Σορβώνης.

Όταν είσασαν νέος είχατε ποτέ σκεφτεί να γίνετε κληρικός; (Να υπενθυμίσουμε ότι χειροτονήθηκε ιερέας στα 46 χρόνια του).

Αν και έτρεφε πάντα σεβασμό για την εκκλησία, εξηγεί, εντούτοις η ζωή τον είχε οδηγήσει σε άλλους δρόμους, ωστόσο με παρότρυνση των κατοίκων του χωριού και της πρεσβυτέρας απεφάσισε να ιερωθεί **«για να κρατήσκει ανοικτές τις εκκλησίες του χωριού»**.

Συχνά επαναλαμβάνει: **«Ας με κρατήσει ζωντανό ο Χριστός και ο Αγιάννης να λειτουργώ στο Θυσιαστήριό του όσο Αυτός θέλει»**.

Στο χρόνο της ιερατείας του μετρά πλήθος Βαπτίσις, γάμους, ευλογίες, κηδείες Μαγουλιαντών, που είτε έμεναν ή μένουν μόνιμα στο χωριό ή έρχονταν σ' αυτό από την Αθήνα, τα άλλα μέρη της Ελλάδος ή την άκρη της Γης για να προσκυνήσουν την Παναγία και να γευτούν την Μαγουλιαντική φιλοξενία.

Ο π. Θεόδωρος χειροτονήθηκε διάκονος στην Ι. Μονή Κερνίτσας και ιερέας στην Ι. Μονή Τιμίου Προδρόμου, όπου παρακολούθησε μαθήματα για 45 ημέρες πριν πάει στην εκκλησιαστική Σχολή Καλαμών για 2 χρόνια. Ευθύς εξαρχής είχε αγαπήσει τη λειτουργία και βαθύτατο σεβασμό προς τον οικείο Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Θεόφιλο, ο οποίος αρκετά συχνά τιμά το χωριό μας με την παρουσία του κατά την Μεγάλη Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Τι κάνει τον παπά Θεοδωρή να νιώθει σήμερα ιδιαίτερα ικανοποιημένος;

Ευχαριστείται που τον καταξίωσε ο θεός να επιδιορθώσει όλες τις εκκλησίες και τα εξωκλήσια του χωριού, να ενεργήσει για την αποπεράτωση και τον εγκαινιασμό του εξωκλήσιου των Αγίων Πάντων, να αποκαταστήσει στο τέμπλο του Αγίου Ιωάννη τις παλιές εικόνες που είχαν αντικατασταθεί από νεότερες τη δεκαετία του '50 καθώς επίσης και να αγιογραφηθεί ο ναός αυτός από την εκλεκτή συμπατριώτισσά μας πρεσβυτέρα **Νότα Κόλλη**.

Τονίζει όμως, ότι στην πολυετή αυτή προσπάθεια είχε την θηκική και υλική συμπαράσταση όλων των Μαγουλιαντών, που ζουν στο χωριό ή εργάζονται στην Αθήνα ή αλλού.

Στα προσεχή του σχέδια είναι η αποπεράτωση της Αγιογράφησης του Ι. Ν. Τιμίου Προδρόμου, η ανέγερση πέτρινου κωδωνοστασίου στον ίδιο ναό και η αξιοποίηση του χώρου του σημερινού νεκροταφείου μετά την μεταφορά του σε άλλο κατάλληλο χώρο από την αρμόδια, προς

τούτο, Κοινότητα.

Τι θα ευχόταν σήμερα ο παπά Θεοδωρής;

«Οι νέοι να γνωρίζουν περισσότερο τη λαμπρή εκκλησιαστική μυστική παράδοση μέσα από τις εκκλησίες και τα κειμήλια των ναών μας».

• Να αναφέρουμε ότι από το 1982 εξυπηρετεί και την ενορία του Αγίου Γεωργίου της Λάστας. Επίσης, να θυμίσουμε τα λόγια, που είχε πει κατά την εκδήλωση που διοργανώθηκε από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Μαγουλιαντών στις 19 Νοεμβρίου 1995, στην Αθήνα για τα χρόνια της ιερατείας του:

«Θα ήταν παράλειψή μου εάν δεν ανέφερα την ιδιαίτερη ευχαρίστηση και συγκίνησή μου για τη συμμετοχή σας στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας. Η ψυχική μου ευφορία είναι αδύνατον να εκφραστεί όταν βλέπω τις εκκλησίες μας να γεμίζουν με τους συγχωριανούς μας και τους φίλους τους, που έρχονται απ' όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό όταν τους δίνετε η ευκαιρία. Γιατί ο τόπος μας παιδιά μου είναι όμορφος και προσφέρεται για ανάπαυση ψυχής και σώματος... Δεν κρύβω τη χαρά μου όταν μαθαίνω ότι ευτυχούν και ευημερούν οι οικογένειες όλων σας...».

Όπως πριν από δύο χρόνια (1996), έτσι και φέτος ο παπά Θεοδωρής επισκέφτηκε με την πρεσβυτέρα του τον γιο του, τον καλό πατριώτη **Βασίλη**, στο Λουξεμβούργο και γνώρισε αρκετές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πώς είδε ο παπά Θεοδωρής την Ευρώπη;

«Είναι ωραία και πλούσια αυτά τα κράτη, αλλά σαν το κλίμα και την ομορφιά της Ελλάδας μας δεν βρήκα αλλού πουθενά. Οι Έλληνες εδώ σήμερα περνάνε καλύτερα...».

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Ι Ε Ρ Ε Ι Σ	ΓΕΝΝΗΣΗ	ΘΑΝΑΤΟΣ	ΧΡΟΝΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ	Ι Ε Ρ Ε Ι Σ
1). Παπαγιαννάκης				Πατέρας Φωτάκου Χρυσανθόπουλου Α' υπασπιστού Θ. Κολοκοτρώνη. Πήρε το όνομά του προς πατρός παππού του, Αναγνωστάκου, Κωνσταντίνου, Παναγιώτου, Νικολάου και δύο θυγατέρων που παντρεύτηκαν τους Αργ. Ζούβελο και Θ. Κολόσασκα
2). Κωνσταντίνος Οικονόμος (Παπακωνσταντίνος) 3). Δ. Πρωτόπαπας - Παπαδημήτρης			1821, 1846 1821 - 1864	Υπαξιωματικός Β' τάξεως Λίγες ημέρες πριν από την 25η Μαρτίου 1821 οι Κων. Οικονόμος και Δ. Πρωτόπαπας - Παπαδημήτρης κήρυξαν την επανάσταση στα "Αλώνια των Μαγουλιάνων"
4). Αγάπιος Λαμπρόπουλος			1821	Μοναχός από το Παγκράτι, διδάσκαλος Ελληνικός στα Μαγούλιανα όπου μαθήτευσε ο Φωτάκος. Το 1819 τον απαντάμε ηγούμενο στην Ι. Μ. Κερνίτσας. Ήταν στην Επανάσταση στα Μαγούλιανα, πήρε το σταυρό και τη σημαία, βγήκε έξω από το χωριό, διάβασε παράκληση, ευλόγησε τα όπλα και τη σημαία, ασπάστηκε τους στρατιώτες, έβγαλε πατριωτικό λόγο και φρόντισε για τη τροφοδοσία των στρατιωτών. Πέθανε σε βαθιά γεράματα στα Μαγούλιανα
5). Ησαΐας Μιχαλόπουλος (Παπαισαΐας)		1867	1825, 1830, 1846	Μετά την επανάσταση επαγγέλτο το διδάσκαλο. Χειροτονήθηκε ιερέυς και λειτούργησε τους Μαγουλιανίτες. Χρημάτισε Δημογέροντας και κατά την επιδρομή ού Ιμπραήμ εμφύχωνε τον κόσμο. Ήταν ένας από τους 52 αρχιερείς Φιλικούς της Πελοποννήσου. Πέθανε στα Μαγούλιανα, σπίτι του Νταγιάντα (Θ. Παπαδημητρόπουλου)
6). Κωνσταντίνος Μπλίσας 7). Ιών. Κονδύλης 8). Αθανάσιος ιερεύς 9). Σακελλάριος			1846 1846 1802, 1846 1846	
10). Παπα Γεώργιος 11). Γεωργακάκης (Γεώργιος ιερεύς Παπακωνσταντίνου)			1865 1882, 1887, 1901, 1902	Πρεσβυτέρα Γεωργούλα Ενορία Παναγίας, Πρεσβυτέρα Γκολφίτσα
12). Γεώργιος Μάιης			1892, 1899, 1902	Πρόσθετος ιερεύς. Θεράπευσε τα μάτια του Δημ. Πλαπούτα και τον έκανε παπά παρ' ότι ήταν αγράμματος. Κάποτε που ήρθε ο δεσπότης και κάθισε μαζί του στο καφενείο και παρήγγειλε καφέ ο παπά Μάιης είπε: «Καφέ ο δεσπότης, καφέ και ο παπά Μάιης, ζήτημα κι αυτό». Πρεσβυτέρα Αικατερίνη
13). Παναγιώτης Παπακονδύλης 14). Δημήτριος Ε. Καριώρης			1867, 1895 1883 - 6/4/1919	Βιβλίο γεννήσεως έτος 1895. Πρεσβυτέρα Ανέτα Ενορία Τίμιος Πρόδρομος
15). Γρηγόρης Ε. Καριώρης	17/12/1845		1883 - 1928	Ενορία Αγίου Δημήτριος. Γραμματικές γνώσεις Α' τάξης Ελληνικού σχολείου. Αφησε προσωπικό ημερολόγιο 12/1/1902 - 31/12/1919. Πρεσβυτέρα Ελένη
16). Πανάγος Παπαχρίστος			1919 - 1923	
17). Αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος	1881	1/1/1954	1/1/1928 - 14/3/1949	Το κατά κόσμο όνομά του Απόστολος Καν. Δρακόπουλος εκ Παλαιοχωρίου, τάφηκε στην Αγία Παρασκευή
18). Ηλίας Δημάκος 19). Ιω. Ευστ. Αναγνωστόπουλος (Παπαγιάννης) 20). Ηλίας Κουντάνης (Παπαλιάς, Βυτίνας)			Οκτ. 1949 - Δεκ. 1949 23/12/1949 - 8/6/1961	Από το Αγριδάκι Εκ Βαλτεσινίκου. Πέθανε στα Μαγούλιανα (Αη Γιάννη) Περιοδικώς τις Κυριακές στα Μαγούλιανα
21). Σωτ. Μπούρης (Παπαμούρης) 22). Παναγιώτης Α. Σμαΐλης			9/3/1962 - ΣεπΤ. 1973	Περιοδικώς τις Κυριακές στα Μαγούλιανα Από Σμύρνα
23). Θεόδωρος Β. Κονδύλης	1930		21/11/1976	Γεννήθηκε στις 24/5/1932- Ημερομηνία χειροτονίας: Διακόνου 14/9/76, Ιερέως 1/10/1976.. Πρεσβυτέρα Μαρία

Σημειώσεις:

1). Παπαγιαννάκης: Φωτάκου "Απομνημονεύματα περί της Ελληνικής Επανάστασης", έκδοση 1960, σελ. 11.
2), 3), Κων. Οικονόμου και Δ. Πρωτόπαπας -

Παπαδημήτρης: Τ. Κανδηλώρου "Ιστορία Γορτυνίας", Πύργος 1898, σελ. 260. Επίσης, Θ. Κ. Βαγενάς "Τα Μαγούλιανα και οι Μαρσιολόπουλοι", 1964, σελ. 24.

4). Αγάπιος Λαμπρόπουλος: Φωτάκου "Βίοι Πελοποννησίων ανδρών", έκδοση 1960, σελ. 160. Γορτυνιακά, τόμος Α', Αθήνα 1972, σελ. 237.

2), 3), 5), 6), 7), 8), 9). Πιστοποιητικό 10/5/1846, δημάρχου Μαγουλιάνων Ιω. Ν. Μπούκουρα.

10). Παπα Γεώργιος: Θ. Κ. Βαγενά "Τα Μαγούλιανα και οι Μαρσιολόπουλοι", Αθήνα 1964, σελ. 35.

11 - 22). Ημερολόγιο παπά Γρηγόρη και Βιβλίο Γεννήσεων, Βαπτίσεων, Γάμων Τιμίου Προδρόμου Μαγουλιάνων.

Πληροφορίες:

Οι ιερείς στα παλιά χρόνια ήσαν άμισθοι, πληρώνονταν από τους κατοίκους κάθε πρώτη του μήνα σε είδος. Γύριζαν στα σπίτια και άγιαζαν και κάθε σπίτι τους έδινε ένα πιάτο σιτάρι, το οποίο μάζευε ένα παιδί με ένα ταγάρι και η εις είδος αμοιβή ελέγγο «κανονικό»: το ετησίως διδόμενο δικαίωμα στους ιερείς στα χωριά σε σιτάρι ή «Δικονιά»: μισθός αμοιβής επίσια υπό χωρικούς σε ιερέα εφημέριο διδομένη.

• Ο Φωτάκος στους Βίους των Πελοποννησίων ανδρών, Αθήνα 1960, σελ. 62, γράφει ότι από την Κορφοξυλιά ήταν ο ιερεύς Δημήτριος, ένας από τους 52 αρχιερείς της Πελοποννήσου, άριστος στρατιωτικός που βρέθηκε σε όλες τις

μάχες και τους πολέμους. Στο Μύτικα έσωσε μάχη υπό τον Πάνο Κολοκοτρώνη, "Πελοποννησιακή Πρωτοχρονιά 1961", Οι κληρικοί της Αρκαδίας το '21, σελ. 277.

Μοναχοί Μαγουλιανίτες:

1). Λεόντιος. Ιερομόναχος Κερνίτσας το 1819 και αργότερα ηγούμενος (Γορτυνιακά, τόμος 1ος, σελ. 232 και 236).

2). Χρύσανθος ή Πετρόπουλος. Ηγούμενος Ι. Μ. Κερνίτσας.

3). Ριγανάκης ή Πετρόπουλος. Ιερομόναχος Φραγκοπηδήματος.

4). Μαρσιολόπουλος. Ιερονόμαχος Κερνίτσας.

5). Β. Καράς. Ιερομόναχος Αγίου όρους.

Στο πυρετό του μπάσκετ

ΓΡΑΦΕΙ Η
ΕΦΗ ΜΟΝΔΕΡΑ

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ικανοποίηση, κατά την ολιγοήμερη επίσκεψή μου στο χωριό της μητέρας μου τα ιστορικά και πανέμορφα Μαγούλιανα, πληροφορήθηκα ότι ο στόχος που είχε τάξει ο Σύλλογος για τη δημιουργία αθλητικού χώρου, πραγματοποιήθηκε με ενέργειες τις κοινότητας.

Επηρεασμένη από το 13ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ (Μουντομπάσκετ 1998), που είχα την τύχη να παρακολουθήσω ως μέλος της ομάδας που συγκέντρωνε στατιστικά στοιχεία των αγώνων, η πρώτη δουλειά που έκανα μόλις βρέθηκα στο χωριό μας ήταν να πάω στο σχολείο για να δω το γήπεδο μπάσκετ.

Εμπνεασμένη από το 13ο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ (Μουντομπάσκετ 1998), που είχα την τύχη να παρακολουθήσω ως μέλος της ομάδας που συγκέντρωνε στατιστικά στοιχεία των αγώνων, η πρώτη δουλειά που έκανα μόλις βρέθηκα στο χωριό μας ήταν να πάω στο σχολείο για να δω το γήπεδο μπάσκετ.

Η σκέψη μου κίνη την ώρα ήταν πώς θα ξεσκώσουμε σ' αυτό το γήπεδο τις κινήσεις των Σιγάλα, Χιλ, Ρεμπράτσα, Μποτίρογκα και των άλλων αστέρων του παγκοσμίου μπάσκετ.

Φαντάστηκα το γήπεδο ένα μικρό Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας ή ένα μικρό Ολυμπιακό Στάδιο, όπου οι νέοι θα περνούν αρκετές ώρες σ' αυτό αθλούμενοι και δεν θ' απολάμβαναν παθητικά τις δροσιές του πλατάνου. Ομως...

Η εμπειρία μου, ως παίχτρια της ομάδας των «Εσπερίδων» (Α1 επαγγελματική κατηγορία γυναικών) μου δίνει, νομίζω, το δικαίωμα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις για το γήπεδο:

- Θα πρέπει να μπει και δεύτερη μπασκέτα
- Να τοποθετηθεί στρώμα σε κάθε μπασκέτα για την αποφυγή ατυχημάτων
- Να γίνει το δάπεδο του γηπέδου ίσιο και να στρωθεί με τάρταν ή με άσφαλο
- Να γίνει περίφραξη με συρματοπλέγμα σε ύψος τριών (3) μέτρων, περίπου
- Να τοποθετηθεί βρύση για τους αθλητές
- Να γίνουν ορισμένες εργασίες ώστε το

γήπεδο και ο γύρος χώρος να προκαλούν ιδιαίτερη ευχαρίστηση και ψυχική ανακούφιση στους παίκτες, αλλά και στους επισκέπτες.

Πιστεύω ότι με ακόμη λίγα χρήματα, που πρέπει να διαθέσει ο νέος δήμος Βυτίνας,

η Νομαρχία ή και ο Σύλλογος, μπορούν ν' ολοκληρωθούν οι παραπάνω εργασίες. Αυτό αξίζει να γίνει για τα νιάτα των Μαγουλιάνων και για τα παιδιά που φιλοξενούνται και αγαπούν το χωριό μας και τον αθλητισμό.

Βόλτα στη περιβόητη στροφή

ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΚΙΝΗΣΗ παρατηρείται στο χωριό τα τελευταία χρόνια, στις περιόδους των διακοπών. Ετσι και φέτος συγκεντρωθήκαμε στο χωριό πιο πολλά παιδιά από πέρσι. Αυτό μάλλον οφείλεται στην παρεϊστική ατμόσφαιρα που έχει δημιουργηθεί και βέβαια στο εμπνευσμένο και έξοχο τοπίο της Μαγουλιαντικής φύσης.

Αυτό που κάνει αίσθηση, όταν κάθεται κάποιος στην πλατεία τον Αύγουστο, είναι να βλέπει ένα «τσούρμο» παιδιά - μικρά και μεγάλα - να πηγαινούν βόλτα στην περιβόητη «στροφή».

Αυτό που μας χαροποιεί είναι ότι δεν υπάρχουν μικρές παρέες, αλλά όλοι είμαστε μια αγαπημένη παρέα.

Αυτή η βόλτα στη στροφή είναι θεσμός. Κατά τη διάρκειά της υπάρχει μια εύθυμη ατμόσφαιρα, πειράγματα, το απαραίτητο «θάψιμο» και πολλές φορές αστεϊσμοί, που μπορούν να εκφραστούν πιο άνετα απ' ό,τι στην πλατεία που υπάρχει... περιέργεια και λογοκρισία.

Τώρα μάλλον έθιξα ένα φλέγον θέμα. Το «κουτσομπολιό». Το κοινωνικό σχόλιο υπάρχει παντού. Συνήθως είναι κακοπροαίρετο και υστερόβουλο, γεγονός που μας ενοχλεί αφάνταστα. Αλλά όσο να 'είναι έχουμε συμβιβαστεί με την ιδέα και δεν μας κάνει αίσθηση και ορισμένες φορές με τον τρόπο μας το διασκεδάζουμε.

ΒΑΪΟΣ ΡΙΖΟΣ

Το στέκι μας, το «Μπαλκόνι του Μωριά»

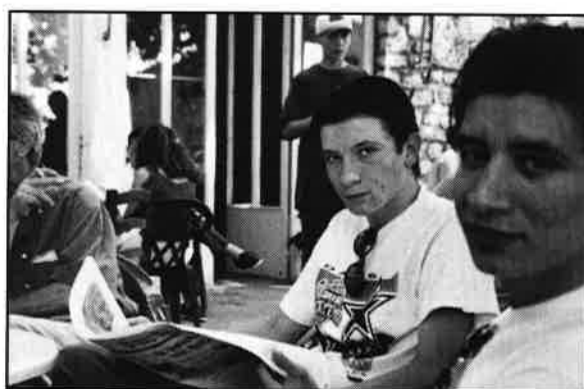
ΣΤΟ ΠΙΟ ΟΙΚΕΙΟ για όλους μέρος του χωριού, στην πλατεία, δόθηκε και φέτος τον Αύγουστο το ραντεβού των νέων. Στο κοινοτικό καφενείο της πλατείας, όπου τα τελευταία χρόνια φροντίζουν για τη σωστή λειτουργία του η κυρά **Βάσω**, όπως τη φωνάζουν όλοι, με τη βοήθεια του συζύγου της **Δημήτρη Παπαθανασόπουλος** και των γιων τους **Παναγιώτη** και **Γιώργου**, όταν οι συνθήκες το απαιτούν.

Η οικογένεια αναγκάζεται να κρατάει με βάρδιες το καφενείο, έτσι ώστε να παραμένει ανοικτό από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ προκειμένου να εξυπηρετηθούν όλοι, ιδίως όταν το χωριό πλημμυρίζει από κόσμο.

Δεν είναι βέβαια τυχαίο το γεγονός ότι το «Μπαλκόνι του Μωριά», όπως ονομάζεται το καφενείο, έχουν επιλέξει οι νέοι για στέκι τους. Εκεί μαζεύονται κάθε μεσημέρι και βράδυ για να συζητήσουν και να περάσουν ευχάριστα την ώρα τους.

Πιστοί στις «παραδόσεις» οι νέοι του χωριού ακολουθούν τα βήματα των γονιών και παππούδων τους, παρουσιάζοντας τουλάχιστον ικανοποιητικές επιδόσεις τόσο στο τάβλι, όσο και στην «ξερή», τη «δηλωτή» ή και την «πρέφα» ακόμα.

Μεγάλος αγώνας ξεκινά στο ένα τραπέζι τη στιγμή που στο διπλανό κάποιοι μεγαλύτεροι τους συνεχίζουν κάποιο άλλο, ενώ δεν είναι λίγες και οι φορές που χάρη των κανόνων του

παιχνιδιού οι ηλικίες μεπερδεύονται και οι μικροί μαζί με τους μεγάλους επιδιίδονται ολόψυχα στη τέχνη της τράπουλας.

Οι χαμένοι θα πληρώσουν τους καφέδες ή τα ούζα και την επομένη θα συνεχιστεί ο αγώνας με τις συνθέσεις των ομάδων ίδιες ή ελαφρώς αλλαγμένες.

Το καφενείο προσφέρει στους θαμώνες του καφέ, ουζάκι, τσίπουρο, μπίρα, κονιάκ, γλυκό του κουταλιού, παγωτά και για τους μεγαλύτερους σε ηλικία οιονοπνευματώδες ποτά και απλούς μεζέδες που εκείνη την στιγμή ετοιμάζει πρόθυμα η κυρά Βάσω.

Οι πιο ευτυχισμένες μέρες του χωριού είναι οι πιο κοπιαστικές για τη κυρά Βάσω. Οι ώρες λειτουργίας αυξάνονται, μειώνοντας τις διαθέσιμες για ξεκούραση. Ομως, αυτό δεν επηρεάζει τη ζωντάνια της και το κέφι που έχει δώσει στο χώρο.

Με βασικό σύμμαχο τη στοργική αγκαλιά του Μαγουλιανίτη πλατάνου και την καλή καρδιά των ανθρώπων του, το καφενείο αποτελεί μια όαση αφού είναι το μόνο από τα τρία καφενεία του χωριού που παραμένει ανοικτό διαρκώς μέχρι αργά το βράδυ.

Σε αυτό το καφενείο συναντηθήκαμε κι αυτό το καλοκαίρι, όταν ένας ένας έφτανε στο χωριό πιστοί στο άτυπο ραντεβού των τελευταίων χρόνων. Στον ίδιο χώρο αποχαιρετιστήκαμε λίγο πριν επιστρέψουμε στην καθημερινότητα, μετά τις καλοκαιρινές μας διακοπές. Εκεί θα ξανασυναντηθούμε τόσο τα Σαββατοκύριακα που θα επισκεφτούμε το χωριό, όσο και τα Χριστούγεννα και το Πάσχα.

Μαζί με τις υπέροχες εικόνες του χωριού μας και η εικόνα του καφενείου του, της κυρά Βάσως που μαζί με τις φωτογραφίες των γιων και των εγγόνων της θα μας περιμένει για να ανταλλάξουμε και πάλι πειράγματα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

Να παιδιά, να μάλαμα

Νέοι εν δράσει

Απαραίτητο είναι να αναφερθώ στις πολύπλευρες δραστηριότητες του Συλλόγου Νέων. Κατ' αρχήν είναι κοινώς γνωστό ότι γίνεται μια προσπάθεια αναμόρφωσης του "Αν Γιώργη", έτσι ώστε να μετεξελιχθεί σε στέκι της νεολαίας και ν' αποφεύγονται οι μετακινήσεις σ' άλλα χωριά.

Φέτος τον Αύγουστο μια ομάδα παιδιών ασχολήθηκε επισταμένα με τη συντήρηση όσων έχουν φθαχτεί ήδη και με το τελείωμα ορισμένων μικροεργασιών.

Παράλληλα, ως Σύλλογος Νέων αναλάβαμε την υποχρέωση να κάνουμε κάποιες ενέργειες με σκοπό τη βελτίωση της εξωτερικής και εσωτερικής εικόνας του σχολείου. Η αυλή του σχολείου, για όσους δεν βρέθηκαν φέτος στο χωριό και δεν το πληροφορήθηκαν, τιμεντώθηκε και τοποθετήθηκε μπασκέτα. Το έργο αυτό αποπερατώθηκε ύστερα από πρόταση του Συλλόγου Νέων και με τη πολύτιμη βοήθεια του προέδρου της κοινότητας **Γιάννη Παπακονδύλη**.

Ως προς το εσωτερικό του σχολείου η κατάσταση ήταν επιεικώς άθλια. Βιβλία πεταμένα, σκοτισμένα και ταυτόχρονα διακοσμημένα μ' όλα τα έντομα του ζωϊκού Βασιλείου.

Υστερα από συζήτηση και έντονο προβλημα-

τισμό πήραμε την απόφαση να προσπαθήσουμε να συμμορφώσουμε λίγο την κατάσταση. Ζητήσαμε τα κλειδιά του σχολείου από τον πρόεδρο της Κοινότητας, εξηγώντας του την κατάσταση. Ο κ. Παπακονδύλης μάς έδωσε τα κλειδιά και ξεκινήσαμε.

Τα βιβλία και γενικότερα το υλικό που βρή-

καμε μπορεί να αποτελέσει μια πλήρως ενημερωμένη βιβλιοθήκη. Η βιβλιογραφία καταπληκτική. Οι χρονολογίες των εκδόσεων ξεκινούν από το 1936.

Εμείς αρχίσαμε να τα καθαρίσουμε και να τα βάζουμε σε κατηγορίες. Μετά από αρκετή ώρα τα τοποθετήσαμε σε μια βιβλιοθήκη για να τα

προστατεύσουμε και να περισώσουμε ό,τι ήταν εφικτό.

Εκτός από τη βιβλιοθήκη ασχοληθήκαμε με τη γενικότερη συμμόρφωση του εσωτερικού του σχολείου.

Πάρτι μέχρι τα ξημερώματα

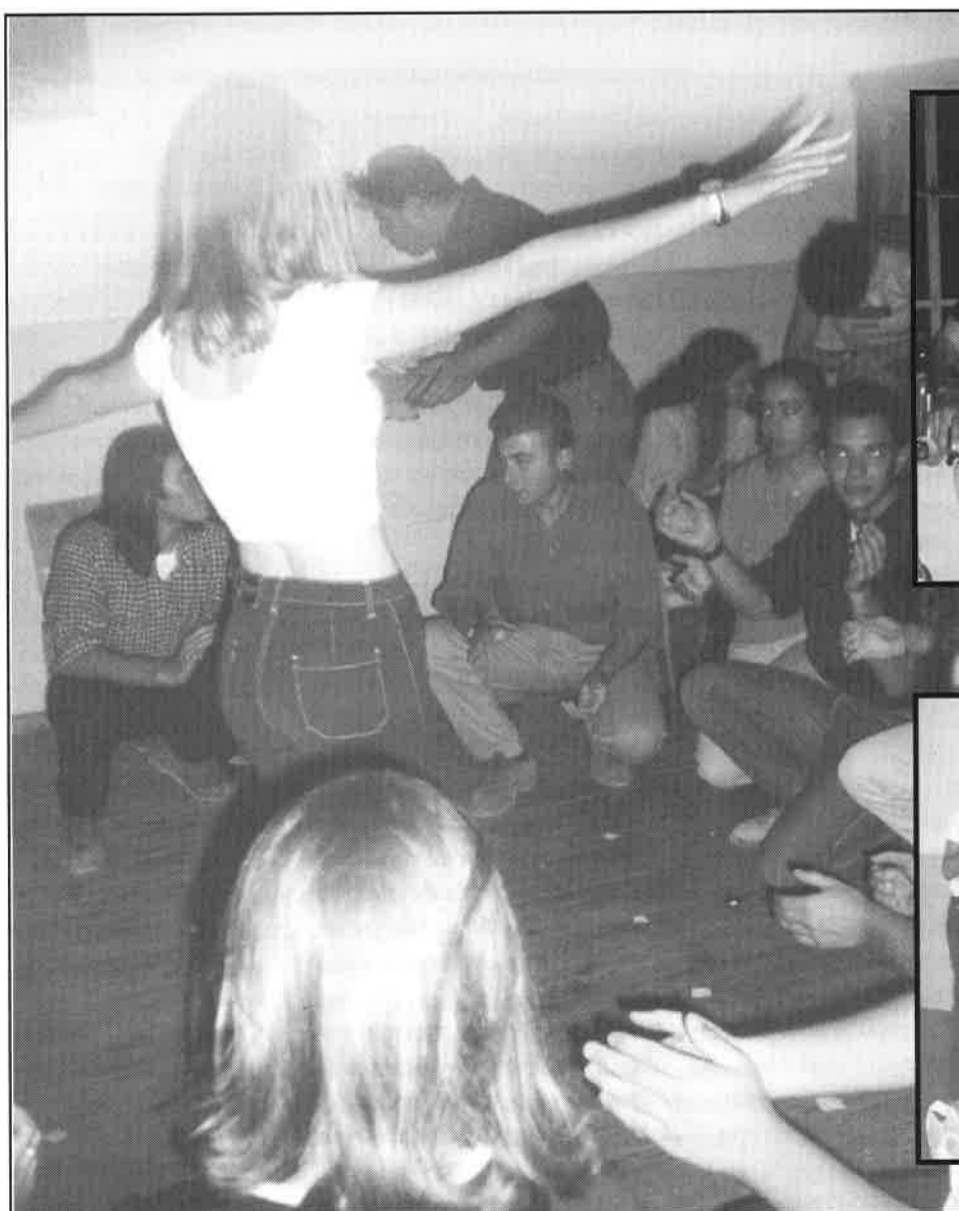
Στο σχολείο έγινε φέτος πάλι συγκέντρωση των νέων για διασκέδαση. Το λεγόμενο «πάρτι» το αναμέναμε καιρό και όλο προετοιμαζόμασταν. Το πάρτι έγινε στις 16 Αυγούστου, στις 11 το βράδυ. Ολα πήγαν μια χαρά και το σημαντικότερο δεν δημιουργήθηκαν παρατράγουδα. Ολοι είμασταν μια παρέα με κέφι και όρεξη για γλέντι. Η μουσική ήταν επιμελημένη από το **Βασίλη Κωτσάκη** και ομολογώ ότι οι επιλογές του ήταν ωραίες. Στα ποτά ήταν ο **Πέτρος Αλεξόπουλος** και ο **Χάρης Αθανασιάδης**.

Το ίδιο βράδυ έγινε η κλήρωση της λαχειοφόρου αγοράς του Συλλόγου Νέων, όπου δόθηκαν τα δώρα στους τυχερούς, που συμπτωματικά έτυχε τα τρία από τα τέσσερα δώρα να κερδηθούν από μέλη της οικογένειας Παπακονδύλη.

Το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρωινές -πρωινές ώρες. Την επομένη μέρα πήγαμε, καθαρίσαμε, συμμαζέψαμε και παραδώσαμε τα κλειδιά. Εκφράσαμε τις ευχαριστίες μας στην κοινότητα που μας παραχώρησε τις αίθουσες του σχολείου για την εκδήλωσή μας.

Κατά αυτόν τον τρόπο τελείωσε το καλοκαίρι των νέων στο χωριό διότι από την επομένη ημέρα άρχισε η επιστροφή στη φοβερή ρουτίνα και ασχήμια της αθηναϊκής καθημερινότητας.

Τέλος, φύγαμε όλοι με τις καλύτερες αναμνήσεις και πολλές υποσχέσεις για μια αθηναϊκή συνάντηση. Τώρα ταιριάζει το ρητό "και του χρόνου".

«Οι ξενιτεμένοι πάντα αγαπούν τον τόπο τους»

Ενα γράμμα με ημερομηνία αποστολής 20 Ιουλίου 1998 προς τον Σύλλογο Μαγουλιαντών, από ακόμη ένα ξενιτεμένο παιδί του χωριού μας:

Ονομάζομαι Κανελλόπουλος Γεώργιος του Αθανασίου. Μαγουλιαντής, μόνιμος κάτοικος Αμερικής.

Εχω στα χέρια μου ένα έντυπο εφημερίδας των Μαγουλιαντών και θα ήθελα να γίνω συνδρομητής σας.

Σαν ξενιτεμένος Μαγουλιαντής θέλω να έρθω σε επαφή με το Σύλλογό σας...

Οι ξενιτεμένοι πάντα αγαπούν τον τόπο τους γιατί ο τόπος τους τους αγαπά και πάντα τους περιμένει

Με εκτίμηση
Γ. Κανελλόπουλος
πρόεδρος του Συλλόγου
Αρκάδων Νέας Υόρκης "ο Παν"

Ενίσχυσαν τον Σύλλογο

Γιάννης Τελάς:	100 δολ. Αυστ.
Νότα Κόλλια:	50.000 δρχ.
Σούλα Ιασωνίδου:	25.000 δρχ.
Κώστας Καλομοίρης:	20.000 δρχ.
Αγγελική Βεργή Μπουρνά:	20.000 δρχ.
Ευσταθία Αλεξοπούλου:	10.000 δρχ.
Ιωάννης Νικ. Κόλλιας:	10.000 δρχ.

Ευχαριστήρια

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιαντών ευχαριστεί τον **Βαγγέλι Κοσιάβελλο** για την ασφάλιση των γραφείων του Συλλόγου

Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε

Γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος στο βασικό άρθρο ("Επικίνδυνη η παιδική χαρά", σελ. 2) επί λέξη τα παρακάτω:

«... Το παιχνίδι μπορεί να είναι ο καλύτερος φίλος του παιδιού, αλλά το παιχνίδι στην παιδική χαρά Μαγουλιαντών δεν είναι παίξε γέλασε. Στο χωριό μας υπάρχει παιδική χαρά, αλλά κανένας δεν νοιάζεται και δεν την συντηρεί με αποτέλεσμα σήμερα να κρύβει παγίδες για τα παιδιά».

Δυστυχώς, επιβεβαιωθήκαμε.

Στις αρχές Ιουλίου, λίγες ημέρες από την κυκλοφορία του φύλλου, ένα πατριωτάκι μας τραυματίστηκε ευτυχώς ελαφρά στην παιδική χαρά. Ας ελπίσουμε να είναι το τελευταίο στύχημα.

Ο νέος είναι ωραίος

Ο Βασίλης Μιχελάκης, εγγονός της Αμαλίας Καλόσακα, είναι γεννημένος νικητής. Το καλοκαίρι κατέκτησε ακόμη μια πρώτη θέση σε αγώνα ταχύτητας με μηχανές, στον οποίο συμμετείχαν 22 παιδιά της ηλικίας του, της Λέσχης E-75 Κορυδαλλού. Ο 8χρονος μπορεί να μας καρδιοκτύπησε μέχρι να κόψει πρώτος το νήμα, αλλά χαλάλι του... Χρειάζεται να είσαι σε καλή αγωνιστική κατάσταση και να έχεις ικανότητες για να βρεθείς στο ψηλότερο σκαλί του βάθρου. Μπράβο Βασίλη. Πάντα τέτοια.

Το καρτοτηλέφωνο που μας ενώνει

Για καρτοτηλέφωνο δεν θα χρειαστεί να περιμένουμε άλλο στο ακουστικό μας. Το πρώτο καρτοτηλέφωνο, σημαντικό αγαθό του πολιτισμού σήμερα, εγκαταστάθηκε στην πλατεία του χωριού με ενέργειες του αντιπροέδρου του Συλλόγου Μαγουλιαντών **Ηλία Λαμπούση**. Η νέα τεχνολογία έγινε αισθητή στο δημόσιο χώρο της πλατείας και αναμένεται να βοηθήσει το καλοκαίρι τους παραθεριστές, αλλά και το χειμώνα όσους δεν έχουν τηλέφωνο και το χρειάζονται σε ώρες που το καφε-νείο είναι κλειστό. Το καρτοτηλέφωνο το είχαν ζητήσει πολλοί συμπατριώτες μας.

Το στέκι στην Τρίπολη

Μαγουλιαντικό στέκι αποκτά η εφημερίδα μας στην καρδιά της Τρίπολης. Πρόκειται για το κατάστημα με ορθοπαιδικά - ιατρικά και όργανα γυμναστικής του **Νίκου Νάτσι**, που βρίσκεται στην οδό 28ης Οκτωβρίου 28 (απέναντι από τον ΟΤΕ, τηλ. 071-227.166).

«Νονός» της καλής ιδέας για τη δημιουργία του αυτής της «γωνιάς», είναι ο γιος της Μαγουλιαντίσσης Μάιρης Ρήγα Κόλλια, Νίκος.

Τώρα η εξυπηρέτηση των συμπατριώτες μας στην Αρκαδική πρωτεύουσα θα είναι καλύτερη.

Λογαριασμός

Για τη δική σας εξυπηρέτηση ο Σύλλογος Μαγουλιαντών άνοιξε ένα λογαριασμό στην Εμπορική Τράπεζα, στον οποίο μπορείτε να καταθέσετε την συνδρομή για την εφημερίδα και κάθε ενίσχυση στο Σύλλογο. Ο λογαριασμός είναι: **45 035 891-ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

Συγχαρητήρια

Εδωσαν εξετάσεις και πέτυχαν:
• **Δημήτρης Π. Παπακονδύλης**, Σχολή Ευελπίδων
• **Βάιος Ρίζος**, Παιδαγωγικό Πάτρας
• **Ο Κώστας Καραγιάννης** γιός της Κυριακούλας Κοσιαβέλου ολοκλήρωσε με υποτροφία τις σπουδές του στην Αγγλία. Απέκτησε πτυχίο στις Πολιτικές Επιστήμες. Ο Κώστας θα συνεχίσει τις σπουδές του για την απόκτηση μάρστερ στη Συγκοινωνιολογία

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις:

- Κορούλα απέκτησαν η Αγγελική Ιωσήφ Κανελλοπούλου και ο Κώστας Μουρούτσος. Είναι το πρώτο τους παιδί.
- Η Βίκυ Γιαβή και ο Νίκος Κουλούρης απέκτησαν γιο. Είναι το πρώτο παιδί για το ζευγάρι.
- Και δεύτερο γιο απέκτησε ο Ανδρέας Μπουρνάς.

Βαπτίσεις:

- Στα Μαγούλιανα, στην Παναγία, βάπτισαν τον Αύγουστο την κορούλα τους η Χρυσούλα Τζαβάρρα και ο Νίκος Δημητρίδης. Το όνομα της νεοφώτιστης είναι Σταματίνα - Μαρία.

• Ο περίβολος της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής στα Λαγκάδια κατακλύστηκε στις 26 Ιουλίου 1998 από συγγενείς και φίλους του Κανέλλου Τσαφαρά και της γυναίκας του, Ελένης Ηλία Ζουβέλου. Το ζευγάρι βάπτισε τον γιο τους.

Ο νεοφώτιστος Χαράλαμπος τη στιγμή της βουτιάς στην κολυμπή-

θρα άρχισε να κλαίει. Ομως, γρήγορα ξεπέρασε τις δυσκολίες του μυστηρίου και πήρε ύφος σοβαρό.

Αργότερα, στη γεύμα που παρέθεσε προς τιμή των καλεσμένων η οικογένεια Τσαφαρά, ο μικρός μας υποδέχτηκε με πλατύ χαμόγελο. Είχε κάθε λόγο να είναι συγκινημένος. Δεν είναι λίγο πράγμα να αποκτήσ όνομα.

• Σε στενό οικογενειακό κύκλο ενε-

βαπίστη στην κολυμπήθρα του ναϊδρίου του Αγίου Γεωργίου Κερασινίου, στις 14 Ιουνίου 1998, ο υιός της Νικολέττας Καραμολέγκου και του αείμνηστου Θεοδωρή Μαρίτσα.

Παρόντες στο μυστήριο ήταν μόνο λίγοι στενοί συγγενείς και το όνομα που δόθηκε στο νεοφώτιστο είναι Γιάννης.

Ο μπόμπιρας ολίγων μηνών σάθηκε στο ύψος του και δεν κλαψούρισε στην κολυμπήθρα. Απεναντίας, μας γέμισε με χαμόγελα και κουράγιο.

Η συνέχεια δόθηκε στο σπίτι τους όπου η ανάδοχος, νονά δηλαδή, του Γιάννη και η μαμά του είχαν ετοιμάσει μεγάλη ποικιλία από λαχταριστούς λογίων λογίων μεζέδες.

• Την χαριτωμένη κορούλα τους Βάπτισε στις 31 Μαΐου 1998 η Ελένη Κόλλια και ο Δημήτρης Καμπούρης. Το μυστήριο έγινε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Λουμπαδιάρη και το όνομα που δόθηκε στην μικρούλα είναι Χριστίνα. Το ζευγάρι δεξιώθηκε τους καλεσμένους του σε εξοχικό κέντρο.

• Στη Παναγία στο Πετροβούνι Βάπτισαν ο Πρόεδρος της κοινότητας Γιάννης Παπακονδύλης και η σύζυγός του Γεωργία τον δευτερότοκο γιό τους. Το όνομα του νεοφώτιστου είναι Θανάσης.

• Η Βασιλική Δημοπούλου και ο Διονύσης Βουρλούμης βάπτισαν την κορούλα τους. Το όνομα που δόθηκε στη χαριτωμένη εγγονή του Παναγιώτη Δημόπουλου είναι Βιργινία.

— Περιμένουμε και άλλους Μαγουλιανίτες ενημέρωση για τις κοινωνικές τους δραστηριότητες.

Εφυγαν:

Στις αρχές του καλοκαιριού έφυ-

γε από κοντά μας αθόρυβα και σεμνόπρεπα, όπως ακριβώς έτσι υπήρξε όλη της η ζωή, η **Βασιλική Γόντικα**.

Το συγχαίρειν και συλλυπείσθαι του Αποστόλου Παύλου υπήρξε οδηγός και κανόνας στη ζωή της.

Όσοι από μας την γνωρίσαμε είχαμε τη τύχη να νιώσουμε την αγάπη της για τον άνθρωπο, την πίστη και αφοσίωσή της στις αιώνιες και ακατάλυτες πατροπαράδοτες αξίες.

Γνώριζε να συμβουλεύει με πιστικότητα τους νεωτέρους και να συμπαρίσταται σε συγγενείς και συχωριανούς.

Είχε την ικανότητα να συμπεριφέρεται σαν γνήσια Μαγουλιαντίσσα, αλλά και να προσαρμόζεται στις σύγχρονες αντιλήψεις.

Ας είναι ελαφρύ το κώμα της Αττικής γης που την σκέπασε για να αισθάνεται τα Μαγούλιανα και τους Μαγουλιανίτες που τους αγάπησε και την αγάπησαν.

Κ.Β.Κ.

Επίσης έφυγαν οι Πανάγος Ζουβέλος, Δημήτρης Πολίτης (Μεσολόγγι), η Πολυξένη Αντ. Ζουβέλου, Γιώργος Κ. Ζουβέλος και Νίκος Αλεξόπουλος

Τότε που χορεύαμε

Πολύς λόγος γίνεται τα τελευταία χρόνια για τη σχέση που έχουν οι σύγχρονοι Έλληνες με την παράδοση του τόπου τους και τα μέσα έκφρασης αυτής. Η παραδοσιακή μουσική ακόμη ακούγεται και συνεχίζει να συνοδεύει τους ανθρώπους σε κάθε στιγμή της ζωής τους, συνοδευόμενη συχνά από τους χορούς.

Αν όχι σ' όλους τους αρχαίους πολιτισμούς, στους περισσότερους, ο χορός χρησιμοποιήθηκε τόσο για την έκφραση όσο και για τη "δημιουργία" συναισθημάτων.

Σε καιρούς πολέμου πρώτα απ' όλους στη μάχη έμπαινε ο χορός προκειμένου να εμψυχώσει τους πολεμιστές, αλλά και να δημιουργήσει εντυπώσεις στον εχθρό.

Και αν αυτά σας φέρνουν στο νου Ινδιάνους, οι ειδικοί εξηγούν ότι οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, έχουμε χορέψει τουλάχιστον έναν πολεμικό χορό.

Το τσάμικο, χορός που χορεύεται κατά κόρον στην Πελοπόννησο και όχι μόνο, προέρχεται από αρχαίο πολεμικό χορό που στόχο είχε να εμψυχώσει τους πολεμιστές ώστε να μπουν στο πεδίο της μάχης με αναπετωμένο ηθικό και ν' αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τους εχθρούς. Ακόμα και σήμερα μπορεί κανείς να παρατηρήσει στοιχεία που "προδίδουν" την καταγωγή του χορού αυτού.

Το τσάμικο χορεύεται συνήθως μόνο από άνδρες ή και από γυναίκες στην απλή του μορφή, δηλαδή χωρίς φιγούρες. Παρατηρώντας τους χορευτές μπορεί να διακρίνει κανείς τους συμβολισμούς του χορού. Οι χορευτές είναι παρατεταγμένοι ο ένας πλάι στον άλλο και στηρίζουν ο ένας τον άλλο.

Ο επικεφαλής οδηγεί το χορό και έχει την ευχέρεια να δείξει τις ικανότητές του πραγματοποιώντας φιγούρες. Τα νεότερα χρόνια ο χορός πέρα από την εμψύχωση και την επίδειξη της ανδρείας των ανδρών χρησιμοποιήθηκε και για την επίδειξη της λεβεντιάς και της ομορφιάς τους προκειμένου

Η λυγεράδα και η χάρη περισσεύουν. Οι άνθρωποι της φωτογραφίας συλλαβίζουν με τα πόδια και το κορμί τους πανάρχαιους χορούς, τσάμικα, καλαματιανά, συρτά, σιγσοφύριζον σκοπούς. Δροσερά κορίτσια και λεβέντες ζωγραφίζουν με τον τρόπο τους μια άλλη πρόταση ζωής, περπατώντας πάνω στις πατημασιές της παράδοσης. Η φωτογραφία τραβήχτηκε σε εκδρομή συγχωριανών μας στη Βροχίτσα (Πύργος Ηλείας) 1950

να προσελκύσουν τη νέα που επιθυμούσαν.
Στη Γορτυνία ο χορός που φημίζεται για τον ερωτισμό που τον διακατέχει είναι το συρτό. Σε μια συντηρητική ως επί τη πλείστον

κοινωνία όπου οι επαφές με το άλλο φύλο ήταν σχεδόν απαγορευμένες οι άνθρωποι ήταν ελεύθεροι να δουν και να μιλήσουν μεταξύ τους στα πανηγύρια όπου μεγάλος

χορός σπνόνταν στην πλατεία του χωριού.

Στην πλατεία οι νέοι είχαν τη δυνατότητα να επιδείξουν τα εξωτερικά τους χαρίσματα. Μάλιστα η καλή χορεύτρια και ο καλός χορευτής μάζευαν τα περισσότερα χειροκροτήματα απ' όλους τους συντοπίτες και τύχαιναν ιδιαίτερης εκτίμησης από τους υπόλοιπους, πράγμα που συνεχίζει να υπάρχει ακόμα και σήμερα.

Το συρτό υπάρχει σ' όλη την Ελλάδα με τα ίδια βήματα κατάλληλα προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες εδαφολογικές συνθήκες κάθε τόπου. Δεν δίνει σαν χορός τη δυνατότητα στους χορευτές να επιδείξουν ιδιαίτερες χορευτικές ικανότητες με μόνη εξαίρεση το συρτό που χορεύεται στην Κρήτη. Λόγω του ότι δίνει την ευκαιρία στους χορευτές να σταθούν πλάι στις χορεύτριες και να τις χορέψουν δημιουργούσε τις κατάλληλες συνθήκες για επικοινωνία.

Οι μεγάλες χαρές κάθε τόπου συνοδεύονταν πάντα από ένα τραγούδι στο ρυθμό του συρτού. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το πανηγύρι και το γλέντι χαράς ξεκινούσε ο παπάς του χωριού με τους υπόλοιπους προύχοντες του τόπου χορεύοντας ένα συρτό.

Η παραδοσιακή μουσική και οι χοροί που την πλαισιώνουν συγκινεί και σήμερα γιατί έχει δημιουργηθεί από απλούς ανθρώπους για απλούς ανθρώπους. Κοινά συναισθήματα που συνδέουν κοινές παραστάσεις εκφράζονται αιώνες ολόκληρους με τον ίδιο σχεδόν τρόπο, χωρίς βέβαια αυτό να περιορίζει καθέναν να προσθέσει το δικό του ιδιαίτερο ύψος. Η ιδιαίτερη καταγωγή δεν κρύβεται εύκολα. Είναι πάντα αυτό το "ώπα" που βγαίνει από τα βάρη της ψυχής μας κάθε φορά που "Η κόρη Μαγουλιανίτσια" φτάνει στα αφτιά μας.

Τέλος, και η ίδια η ζωή ένας χορός είναι. Ένας χορός με συνεχείς εναλλαγές μουσικής όπου καλείται ο καθένας να αυτοσχεδιάσει. Ας εκτιμούμε τουλάχιστον όσα έφτασαν μέχρι σήμερα σ' εμάς και με βάση αυτά ας αφήσουμε το προσωπικό μας στίγμα στον τόπο που μας φιλοξενεί.

EVA
106.5 FM STEREO

Plastino S.A
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ
ΜΟΚΕΤΕΣ ΔΑΠΕΔΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ

CONTRACT BUSINESS
Δ. ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ
ΕΔΡΑ: ΔΕΡΚΩΝ 32 Ν. ΙΩΝΙΑ **277 5066-2779687**
FAX: **271 1874** TELEX: **219365 RONDO GR**
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
ΠΛΟΙΩΝ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Τιτάνος Κωσταντίνου
ΤΗΛ. 093 662831

Ο γραμματέας των προέδρων

Η μουν 10 χρονών όταν γνώρισα τον μπαρπα Αντρέα, τον γραμματέα του χωριού. Δε θυμάμαι για πιο λόγο βρέθηκα στο κοινοτικό κατάστημα, αλλά η φιγούρα του έμεινε χαραγμένη στο μυαλό μου. Εντονη παρουσία στα κοινά, για 26 συνεχή χρόνια ήταν παρών στους αγώνες για την βελτίωση της ζωής των συγχωριανών μας. Αν καθήσεις και συνομιλήσεις μαζί του, πέρα από το θάρρος και την αισιοδοξία για τη ζωή που θα σου μεταδώσει, θα διακρίνεις την αγάπη που τρέφει για τα κοινά και τους Μαγουλιανίτες.

Ο **Ανδρέας Γόντικας** γεννήθηκε το 1917 στα Μαγούλιανα, διδάχτηκε την Ελληνική Γλώσσα στο Δημοτικό Σχολείο από τον δάσκαλο Ιωάννη Λάσκαρη, συνέχισε τρία χρόνια στο Σχολαρχείο με σχολάρχον τον Κωνσταντίνο Μασούρο.

Το 1954 διορίστηκε γραμματέας Κοινότητας μέχρι το 1982 όπου συνταξιοδοτήθηκε. Το 1952 ήρθε σε γάμο με τη **Σταμάτα Πάνου Μπουρνά** και απέκτησαν έξι παιδιά.

Είχε προέδρους τον Ρήγγα Κόλλια, Δημήτρη Γόντικα, Ηλία Κόλλια, Γιώργο Σωτηρόπουλο, Θανάση Αλεξόπουλο και Ιωάννη Κανελλόπουλο.

Τα σημαντικότερα έργα που έγιναν είναι η ύδρευση του χωριού από την πηγή της Κορφοξυλιάς, το κοινοτικό αποχωρητήριο, αποχετευτικός αγωγός από τη βρύση μέχρι τους κήπους, κάτω από την οικία του Μανδρακούκα, μαντροτοιχία επί του δημοσίου δρόμου τα οποία χρηματοδοτήθηκαν από ενέργειες του **Κωνσταντίνου Μανδρακούκα** (ιδιαίτερος του

πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή).

«Ευεργέτης»

«Ο Κωνσταντίνος Μανδρακούκας είναι ευεργέτης του χωριού, όταν έγινε η μελέτη για την κατασκευή του Ξενία στα Καμίνια», αναφέρει ο μπάρμπα Αντρέας, «ο Μιμίκος Γόντικας ταξίδευε για την Τρίπολη με το λεωφορείο. Εκεί συνάντησε τον Αντώνη Φίλη από το Μεθύδριο, που του είπε ότι το Ξενοδοχείο θα γίνει στη Βυτίνα.

»Ο Μιμίκος Γόντικας έγραψε γράμμα στο Δημήτρη Γόντικα, Βουλευτή του Καραμανλή και τον ενημέρωσε για το γεγονός. Ο Βουλευτής συνάντησε τον συνάδελφό του Τριανταφυλλάκο και του εξήγησε το λόγο για την ανατροπή της απόφασης. Για το Ξενοδοχείο

του έδωσε την απάντηση ότι προηγούνται τα συμφέροντα της Βυτίνας.

»Τότε, ο Δημήτρης Γόντικας πήγε να συναντήσει τον Καραμανλή. Στην είσοδο του πρωθυπουργικού γραφείου συνάντησε τον ιδιαίτερό του Κωνσταντίνο Μανδρακούκα, που του είπε: Μπάρμπα Μήτσο τι τρέχει; Ο Βουλευτής τον ενημέρωσε και οι δύο μαζί εισήλθαν στο γραφείο του Καραμανλή και του είπαν για την (ανατροπή) της αποφάσεως.

»Τελικά, κατόπιν εντολής του πρωθυπουργού έγινε το Ξενία στην τοποθεσία Καμίνια. Το έργο αυτό βοήθησε και βοηθάει το χωριό πολύ και Μαγουλιανίτες βρήκαν και θα βρискουν δουλειά και η περιφέρεια αξιοποιήθηκε».

Από το «Λοκάντα» στο «Πέτρινο»

«Το Πέτρινο» τα πρώτα χρόνια του μεσοπολέμου ήταν κρεοπωλείο. Το είχε ο πατέρας του **Ανδρέα Γόντικα** «ως χασάπικο και τυροκομείο με τα τουλούμια». Το 1934 ο **Μίμης Γόντικας**, αδελφός του **Ανδρέα**, το άνοιξε ως καφενείο μαζί με τον **μπάρμπα Δήμο Γόντικα** και το ονόμασαν «Λοκάντα». Το καφενείο λειτούργησε με τους δύο τους μέχρι το 1967, που πέθανε ο **Δημήτρης Γόντικας**. Την επομένη χρονιά, το 1968 λειτούργησε το καφενείο με την άδεια **Σταμάτα Γόντικα**.

Στην πραγματικότητα το διατηρούσε η **Σοφία**, κόρη της **Σταμάτας** από δέκα χρονών διότι η μάνα της με τα τέσσερα παιδιά, δύο δούλευαν και δύο στο Γυμνάσιο.

Από το 1972 μέχρι το 1975 ήταν στην **Αθήνα**.

Στο ενδιάμεσο η **Σταμάτα Γόντικα** ενοίκιασε το καφενείο «**Ο Πλάτανος**» για δέκα χρόνια.

Μετά γύρισε στο δικό της «**Το Πέτρινο**» παρά με τον άνδρα της, διότι τα παιδιά της μετοίκησαν σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Ημερολόγιο 1999: Να μη το χάσετε

Μνήμες και στιγμές μοναδικές κουβαλούν οι παλιές κτηνισμένες από τον χρόνο φωτογραφίες του «Μαγουλιαντικού Ημερολογίου 1999», που κυκλοφόρησε το Δεκαπενταύγουστο ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιαντών. Η επιμέλεια της έκδοσης ανήκει στην εφημερίδα «Τα Μαγούλιανα».

Μικρό αριστούργημα μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς το φωτογραφικό υλικό του «Ημερολογίου», έτσι όπως αναδύεται μέσα από αυτό η μαθητική καθημερινότητα, η ανάπαυλα, η στιγμή.

Η φωτογραφική μηχανή μας άφησε μια ανεκτίμητη κληρονομιά. Οι μαθητικές αναμνηστικές φωτογραφίες είναι αδιάψευστοι μάρτυρες μιας σκληρής εποχής. Είναι οι σιωπηλοί διερμηνείς μισού αιώνα στα θρανία του Δημοτικού Σχολείου Μαγουλιανών.

Στην αναμνηστική φωτογραφία του 1935 (Ιανουάριος) συμπατριώτης μας αναγνώρισε τους:

Νίκο Κοσιάβελο, Πανάγο Κονδύλη, Αλέξανδρο Παπακονδύλη, Ανάστο Κάβουρα, Μιχάλη Τράπαλη, Βασιλική Κοσιαβέλου, Θεοδώρα Μαρίτσα, Τίκα Κονδύλη, Βιολέτα Βραχνού, Αλεξάνδρα Παπακονδύλη, Σπύρο Κόλλια, Γιαννούλη Κόλλια, Μιχάλη Κιντάνο, Φώτη Καρυώρη, Πάνο Χαρ. Ζούβελο, Ελένη Λαμπούση, Τασία Κανελλοπούλου, Γιώργο Κοσιάβελο, Γιάννη Γκιτζιώνη και Λάμπη Πολίτη.

Στην αναμνηστική φωτογραφία του 1975 (Δεκέμ-

βριος) διακρίνουμε τους:

Γιώργο Ν. Κόλλια, Πάνο Μ. Μπουρνά, Βασίλη Αναγνωστόπουλο, Μαρίτσα Μπουρνά, Αλεξάνδρα Κ. Κοσιαβέλου, Γεωργία Αν. Γόντικα, Δια-

μάντω Μαρίτσα, Γιάννη Μπούμπουλη, Αφροδίτη Παπαγιαννακοπούλου, Γιώργο Παπαθανασόπουλο, Λάμπη Γόντικα, Στυλιανή Κόλλια, Δημήτρη Κυριακόπουλο, Παναγιώτα Κοσιαβέλου,

Ηλία Κυριακόπουλο, Διαμάντω Ζουβέλου, Στάθη Δουλουγιέρη, Χρυσούλα Τζαβάρα και Χρήστο Μπούμπουλη.